No 2662 Zaterdag 9 Maart 1935 52ste Jaargang

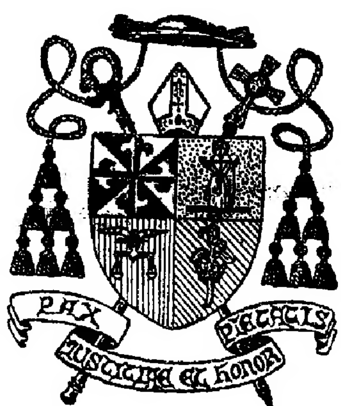
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo. Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Frater Petrus Innocentius Verriet,

van de Orde der Predikheeren,

door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN ELEUTHERNA

EN APOSTOLISCH VICARIS VAN CURACAO,

aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Beminde Broeders en Zusters in Christus! Toen twee jaar geleden onze roemrijk regeerende Paus Pius XI het Heilig Jaar afkondigde, ter herinnering aan de grootste weldaad der geschiedenis, de verlossing van het menschdom door Christus' Kruisdood, toen sprak Zijne Heiligheid zijn verlangen uit, dat door de overweging dezer grootste aller weldaden het menschdom zich zou weten te verheffen boven de vergankelijke goederen dezer wereld, en meer en beter zou gaan beseffen de waarde der hemelsche goederen, die voor ons allen zijn weggelegd.

Met groote godsvrucht en geestdrift heeft ons Katholiek volk van Curaçao deze weldaad, — bron van alle andere goddelijke weldaden — herdacht. In alle parochies van ons Vicariaat zijn honderden, zoowel mannen als vrouwen, komen neerknielen voor het kruis van Christus, voor het H. Sacrament en voor het beeld van Moeder Maria, — heeft uit honderden monden het eeuwenoude „Credo" weerklonken, dat eens weerklonk uit den mond der Apostelen, — om volgens het verlangen van Zijne Heiligheid den Paus, den Aflaat van het Jubilee te verdienen, en daardoor aan de verdiensten van Christus' Kruisdood deelachtig te worden.

En ontelbaar velen, die al sinds jaren hun Katholieke plichten verwaarloosd hadden, zijn teruggekeerd; — en met een nederig en berouwvol hart zijn zij komen neerknielen aan de voeten van den priester en vergiffenis komen vragen van hun vele zonden. Met dankbaarheid moeten wij erkennen, dat in vele parochies een nieuw leven is gekomen, — een nieuw godsdienstig leven. De liefde voor Christus en Zijn Kerk is in veler harten verlevendigd; — het kerkbezoek is toegenomen en het aantal HH. Communies aanmerkelijk vermeerderd.

En ons hart vloeit over van dankbaarheid en vreugde, bij de gedachte aan de heerlijke hemelsche weldaden, die de Goede God gedurende de dagen van de H. Missie over de stadsparochies heeft uitgestort. Zelden hebben wij het „TE DEUM" met grooter dankbaarheid gezongen, als op den avond van de sluiting dezer H. Missie. Wij hebben innigen dank gebracht aan den Goeden God, — maar ook dank aan allen, die door hun arbeid, hun gebed, hun lijden en offers, hebben meegewerkt om deze H. Missie zoo heerlijk te doen slagen.

Doch onze vreugde zal eerst volkomen zijn, als wij, naar tijd en omstandigheden zullen toelaten, alle parochies van ons Vicariaat in dezelfde geestelijke voordeelen van een H. Missie kunnen doen deelen.

Beminde Geloovigen, moge de blijvende vrucht van dit H. Jaar en deze H. Missie zijn, een dieper besef bij ons Katholiek volk van Curaçao, van de hooge waarde van het Werk der Verlossing en van ons Heilig Katholiek Geloof.

Naar mate onze Katholieke mannen en vrouwen, jongelingen en meisjes, meer en beter den zin en de waarde van het leven en de waarde van ons H. Geloof voor dat leven begrijpen, zullen zij beter Katholiek zijn. En dan behoeven wij niet bang te zijn voor de toekomst van ons dierbaar volk van Curaçao. Dan zal Curaçao Katholiek blijven, zooals het altijd geweest is, ondanks de stormen en gevaren, die heden ten dage ons Geloof bedreigen. Dan zal het Katholiek Geloof zijn leven en gewoonten meer en meer doordringen. Want dat is noodig, B. G. en daar komt het vóór alles op aan, dat wij Katholiek zijn in handel en wandel, in geheel ons leven.

Als wij den staat van het godsdienstig en zedelijk leven van ons volk nagaan, dan is er zeker reden tot groote dankbaarheid. Wie Zondags de volle kerken ziet, en het groot aantal geloovigen, dat ook in de week de H. Mis bijwoont, — wie op feestdagen het groot aantal geloovigen ziet, zoowel mannen als vrouwen, die met diepe godsvrucht en eerbied tot de H. Tafel naderen, die moet wel overtuigd zijn, dat het Geloof in ons volk nog niet dood is, — dat er nog een krachtig Geloof leeft in het hart van ons volk.

Wie onze scholen bezoekt, zoowel in de buitendistricten en op de eilanden als in de stad, en het jaarlijks aangroeiend getal Katholieke kinderen ziet, die geregeld deze scholen bezoeken, en daarbij weet, dat telkens weer de verschillende scholen moeten worden uitgebreid, die moet toch wel tot de overtuiging komen, dat ons Katholiek volk zijn Katholiek onderwijs, zijn Katholieke scholen op prijs stelt, en geen ander onderwijs voor zijn kinderen verlangt. B. G. het kan ook wel niet anders. Heeft niet iedere Katholieke vader en moeder den duren plicht, om zijn kinderen de opvoeding en het onderwijs te geven, dat alleen beantwoordt aan zijn levensovertuiging, en in staat is om die levensovertuiging te schragen en te steunen. Wie anders zou doen, zou een misdaad begaan tegenover zijn kinderen, even goed als de vader of moeder, die hun kind laten opgroeien zonder H. Doopsel, zonder godsdienst, zonder den moreelen steun van een diep gevestigde godsdienstige overtuiging, de grootste misdaad begaan tegenover de zielen hunner kinderen, die uit Gods hand voortgekomen, eenmaal tot God zullen terugkeeren. Als zij later in het leven staan, zonder den steun van den godsdienst, zonder den breidel van een onveranderlijke zedewet, hoe zullen zij dan staande kunnen blijven te midden van de stormen en gevaren, die elk menschenleven bedreigen. Geheel hun leven zal een aaneenschakeling zijn van vallen en struikelen. Daarom B. G. is elk onderwijs en elke opvoeding, die niet gegrondvest zijn op een positief Christendom, reeds van te voren veroordeeld.

B. G. Wij zijn onze Katholieke ouders dankbaar, omdat zij door hun daden, door hun kinderen trouw naar de Katholieke school te sturen, toonen, dat zij het Katholiek onderwijs en de Katholieke opvoeding, die hun kinderen daar ontvangen, naar waarde weten te schatten. Wij zijn onze Katholieke mannen en vrouwen dankbaar voor het opgewekt godsdienstig leven, dat zich allerwege openbaart. En met St. Paulus herhalen wij met een zekeren trots: „In hoc laudo — hierin prijzen wij U."

Maar B. G. hiertegenover staat iets, dat ons met droefheid vervult, — iets, waartegen wij, krachtens onze heilige roeping, ons met klem moeten verzetten, en dat is de verwording van het christelijk familie-leven. Staat mij toe, B. G. U te vragen: Is het familie-leven onder ons volk, zooals het behoort te zijn? Is het familie-leven doordrongen van dien echt christelijken geest, die alleen er zijn waarde, schoonheid en vastheid aan geeft?

En dan moeten wij tot onze spijt erkennen: Neen! En met St. Paulus herhalen wij: „In hoc non laudo — hierin prijzen wij U niet."

Hoevelen zijn er, die een huwelijk aangaan, zonder zich van te voren te doordringen van de groote verantwoordelijkheid, van de zware verplichtingen, die deze stap voor het leven, — deze schoonste, maar ook meest gewichtige stap, met zich meebrengt?

Hoevelen zijn er, die, helaas, maar al te lichtzinnig omspringen met dien heiligsten en innigsten band, — want door God zelf gelegd en bezegeld — den band van het Huwelijk! Bijna dagelijks zien wij het gebeuren, dat echtgenooten, — sommige reeds kort nadat zij getrouwd zijn, andere nadat zij jaren vereenigd geleefd hebben, van elkaar af gaan en elkaar verlaten, alsof het de gewoonste zaak der wereld was. Hoe dikwijls zien wij het gebeuren, dat huwelijken, die met de heiligste beloften van trouw gesloten zijn, na korteren of langeren tijd, uit elkaar gerukt worden, door het alles behalve christelijk gedrag van een der echtgenooten, voor wie het woord van trouw en eeuwige liefde, gesproken in tegenwoordigheid van God, niets anders was dan een woord. Hoevelen zijn er, die er de voorkeur aan geven, jarenlang in onwettige samenleving, in zonde, te leven, in plaats van een fatsoenlijk christelijk huwelijk aan te gaan, zooals God het wil, en waaraan God alleen zijn zegen kan schenken. En dat zonder het minste gewetensbezwaar, — zonder ooit te bedenken, dat zulk een leven een voorwerp van afschuw moet zijn voor God en menschen.

Als wij dat alles zien, moeten wij dan niet de conclusie trekken, dat helaas, in veel gevallen ons familie-leven ziek is, en dat er maar al te veel aan ontbreekt om het te maken tot een oprecht christelijk familie-leven?

Dat is geen liefde, die daar heerscht, — geen reine, standvastige, christelijke liefde, die de eenige hechte grondslag vormt van het christelijk huwelijk, maar koude en harde zelfzucht, die met opzij zetten van het hoog-verheven belang van het christelijk huwelijk, slechts eigen persoonlijk belang zoekt.

Bedenkt het wel, dat wie steeds alleen zijn eigen belang zoekt, en dit belang in alles op den voorgrond stelt, steeds bedrogen uitkomt .

Dit is geen ware Christen-zin, zich openbarend in een oprecht en ernstig verlangen, om gezamenlijk door het leven te gaan, elkander te helpen en te sterken en te troosten, vreugde en droefheid gezamenlijk te dragen, en zich met vereende kracht te wijden aan de zoowel geestelijke als stoffelijke belangen van het huisgezin,

Men vergeet het woord van goddelijke waarheid: „Wat God verbonden heeft, dat scheide geen mensch."

Men vergeet het groote gebod der liefde, zonder hetwelk het leven geen leven is en den naam van leven niet verdient.

Men vergeet, dat elk huis en elk huisgezin, dat niet gebouwd is op de rotsvaste grondslag van het geloof, vroeg of laat moet wankelen of vallen.

Men vergeet, dat niet een voorbijgaande zinnelijke liefde de grondslag is van het Huwelijk, maar de ziele-eenheid, geboren uit het verlangen, om elkander gelukkig te maken voor tijd en eeuwigheid.

B. G. Een gezond familie-leven is de eenig hechte grondslag van een gezonde maatschappij. Wie het familie-leven aantast, tast de maatschappij aan. De kracht en de waarde van een volk berust op het familie-leven. Het geluk van een volk spruit voort uit het huisgezin.

Waar ouders, vader en moeder, leven in volmaakte harmonie, in vrede en eendracht, — elkander helpen en steunen in den strijd des levens, elkander beminnen en waardeeren, — en dan beiden in eensgezindheid zich wijden aan de door God hen opgelegde taak, namelijk de opvoeding der kinderen tot nuttige burgers der maatschappij en tot burgers van den hemel, daar is God in hun midden, daar is geluk. Het Huwelijk, zooals God het wil, is een rijke bron van zegen en geluk.

B. G. bedenkt U zelven wel, gaat uw leven na in het licht van uw geloof. Weest Katholiek, niet alleen Zondags in de kerk, maar in geheel uw leven, vooral en op de eerste plaats in uw familie-leven. Gods zegen zal U steeds vergezellen, en ondanks zorgen en lasten, uw leven gelukkig maken.

Moge dit de vrucht zijn van het Heilig Jaar, van de overweging van de grootste aller weldaden Gods, — de verlossing van het menschdom door Christus' Kruisoffer.

B. G. Wij hebben U nog iets mee te deelen. Na Paschen hopen wij ons naar Rome te begeven, om aan Zijne Heiligheid den Paus verslag uit te brengen over den staat van onze Missie, en tevens het op bepaalde tijden voorgeschreven bezoek aan de graven der Apostelen te doen.

Daar zullen wij neerknielen in diep geloof, en bidden voor U allen, — voor onze Priesters, Fraters en Zusters, voor U allen en voor uw kinderen, opdat uw geloof steeds sterker worde, en gij allen den kostbaren schat van ons H. Geloof steeds meer waardeeren moogt.

Dan hopen wij het hart van onzen H. Vader den Paus, dat zoozeer lijdt onder de vervolging, waaraan de Kerk van Christus in zooveel landen is blootgesteld, — dat zoozeer lijdt onder de onrust der tijden, en den geestelijken en lichamelijken nood, waarin geheel de wereld gedompeld is, te troosten met de mededeeling, dat ons volk van Curaçao zijn God en godsdienst, zijn Kerk en Priesters bemint, en steeds schooner zijn trouw aan Christus en Zijne Kerk openbaart.

Wij zullen voor Z. H. den Paus neerknielen en Zijn Vaderlijken zegen vragen voor al onze dierbare medewerkers in het Apostolaat, voor onze Katholieke huisgezinnen, voor allen die zich met ons wijden aan den geestelijken en stoffelijken vooruitgang van ons volk en onze Katholieke jeugd, in één woord voor geheel ons volk van Curaçao.

En gesterkt door dezen Vaderlijken zegen, hopen wij na enkele maanden weer in uw midden terug te keeren, om met nieuwen moed ons te wijden aan uw geestelijk en lichamelijk welzijn.

B. G. ver van U blijven wij aan U denken, vergezelt Gij ons met uw gebeden. Bidt vooral gedurende den H. Vastentijd voor Zijne Heiligheid den Paus, en Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin en Hare Koninklijke Dochter.

En zal dit ons Herderlijk Schrijven, volgens gewoonte, worden voorgelezen, in alle kerken en openbare kapellen van ons Vicariaat, op Zondag van Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao, op 25 Februari 1935.

VASTEN- EN ONTHOUDINGSWET VOOR HET APOSTOLISCH VICARIAAT VAN CURACAO.

Volgens de verschillende bepalingen van den H. Stoel, het decreet van 18 October 1904, en volgens het Wetboek voor Kerkelijk Recht, is voor het Apostolisch Vicariaat van Cuarçao de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1. **Zij, die krachtens hun leeftijd tot VASTEN gehouden zijn, worden daartoe slechts verplicht op alle Vrijdagen der Vasten, op Paaschzaterdag tot 's middags 12 uur en de Vigilie van Kerstmis.**
2. **Het is verboden vleesch te eten op de Vrijdagen gedurende de Vasten, Paaschzaterdagmorgen tot 12 uur en de Vigilie van Kerstmis.**
3. **Elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit ook meermalen daags doen.**
4. **De Onthoudingswet verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.**
5. **Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op den Goeden Vrijdag.**
6. **Vleesch en visch gebruiken bij den zelfden maaltijd is niet langer verboden.**
7. **De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van Paaschzaterdag.**
8. **Alle militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en alle zeevarenden voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons rechtsgebied te behooren, mogen elken dag van het jaar vleesch eten, behalve op den Goeden Vrijdag.**
9. **Allen, die van deze dispensatie gebruik maken, zijn niet verplicht in plaats van het Vasten en Onthouden andere goede werken te verrichten. Echter sporen Wij allen aan door gebed en werken van godsvrucht aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken.**

Gegeven te Curaçao, op 25 Fbruari 1935.

† FR. PETRUS INNOCENTIUS,
Titulair Bisschop van Eleutherna,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

De Curaçaose Begroting 1936.

Verschenen is deze week de nieuwe begroting, die door de zorgen van de Cur. Courant dit jaar in brochure-vorm uitkwam.

Volgens de Memorie van Toelichting is de begroting gebaseerd op de gemiddelde opbrengst over de jaren 1932-33-34 een zeker alleszins toe te juichen standpunt.

De ontvangsten over het jaar 1934 op „belastingen" hebben, (behalve overdrachtsbelastingen) de raming overschreden.

Loodsgelden waren minder, als gevolg van het feit dat in 1933 enkele nieuwe vrijdommen in de Loodsdienstverordening zijn opgenomen en ook de brugdienst door afschaffing van de tol op de Koningin Emma brug.

De Memorie zegt verder, dat de toestand van 's Lands financiën geen bezorgdheid wekken en dit geluid zal wel in deze crisistijd nergens anders ter wereld gehoord worden.

Een land wat op een uitgavenpost van zeven en half millioen, 2½ millioen aan schuld heeft kunnen aflossen, mag wel van een zekere welvaart spreken.

Wegens toename van de werkzaamheden, is er bij de afdeling Gouvernements-Secretarie uitbreiding van personeel nodig, waarom de post van deze afdeling is verhoogd.

Te Oranjestad zal de oude protestanse Kerk worden afgebroken en vervangen worden door een nieuwe. De gemeente zelf zal hiervoor ƒ 11.000 opbrengen en de ontwerpbegroting stelt voor ƒ 4000 daarvoor bij te dragen.

Bouwsubsidies worden verder voorgesteld voor de school op Wishi en de St. Josefschool op Pietermaai. De subsidie voor de ambachtschool is gebracht op ƒ 8.500.

Bij deze post staan we wel ietwat verbaasd, dat de Gouverneur niet wil doorgaan op de verhoging die door de Koloniale Raad bij de suppletoire begroting van het jaar 1934 is ingediend.

Bij het loodswezen staat voor Curaçao en Aruba elk een loods meer op de begroting. Voor het St. Rose hospitaal op St. Martin wordt een renteloos voorschot van ƒ 20.000 voorgesteld.

Voor de afdeling volkshuisvesting van de R. K. Volksbond wordt voorgesteld een rentegevend voorschot te verstrekken van ƒ 20.000 voor woningbouw.

Nieuwe plannen zijn er voor de bouw van een politiebureau tussen Raadhuis en Wilhelminaschool; uitbreiding Emmaschool; overbrenging scheepzender van Riffort naar Groot Kwartier; uitbreiding gevangenis; nieuwe weg Santa Cruz—San Nicolaas op Aruba en westelijke havenmond aan de Paardenbaai aldaar.

Ingrijpende voorstellen vinden we in deze begroting niet.

Dansen en tamboer.

De strengere bepalingen, wij noemen ze zeer heilzame, die in de ontwerp-wijziging van de Politiekeur 1917 door ons Bestuur zijn voorgesteld omtrent dansen, hebben bij sommige leden van de Raad geen genade kunnen vinden.

En omtrent de tamboerdansen waren zelfs de meeste leden in afwijking met de mening van het Bestuur.

Reeds bij het verschijnen van het ontwerp hebben de Katholieke bladen unaniem hun goedkeuring uitgesproken over het nieuw voorgestelde artikel.

„Het is verboden een danspartij te houden, of daaraan deel te nemen, waar er tamboerdans wordt uitgevoerd."

We wisten dat in sommige kringen voor het behoud van deze onzedelijke dans die een schande is voor ons volk, geijverd werd, en de motieven hebben we enkele weken geleden aangevoerd.

Dit waren tenminste nog motieven. Maar volgens het voorlopig verslag hebben de „meerdere" leden werkelijk geen enkel motief kunnen aanvoeren, waarom ze niet met het Bestuursvoorstel zouden meegaan.

Het verslag zegt:

De meeste leden vonden geen aanleiding om ten deze met een wettelijke bepaling als voorgesteld in te grijpen, welke wellicht een werking tegenovergesteld aan de bedoelde zal hebben en onnoodige moeilijkheden met zich kan brengen. Immers waren deze leden, ofschoon gereedelijk toegevende, dat het tamboerdansen niet veredelend werkt, toch van meening, dat ten deze niet zulk een wantoestand bestaat, die de voorgestelde bepaling noodig maakt. Het tamboerdansen is buitendien zeer sterk aan het verminderen en deze leden gaven er de voorkeur aan het zonder eenige speciale wetsbepaling van zelf te laten uitsterven. Ten slotte gaven deze leden te kennen, dat als het tegengaan van vechtpartijen de bedoeling van het voorstel is, daartegen kan worden opgemerkt, dat dergelijke ongeregeldheden zich ook bij andere danspartijen kunnen voordoen, terwijl ze meenen, dat bij verbod van tamboerdansen, orgel of gramofoon daarvoor in de plaats zal treden.

Aldus deze leden:

Commentaar is hier overbodig:

Een heel ander veredelend en beschaving brengend geluid, klonk dan ook daartegen van helaas slechts enige leden, waar wij van harte mee instemmen: „dat, nu door de binnendringende beschaving, deze onbeschaafde dans veel minder in trek is, het gunstig oogenblik aangebroken is, om hem voor goed te doen verdwijnen. Een feit is het, dat bij dezen dans meer dan bij andere dansgelegenheden wanordelijkheden plaats hebben. En daar hij bovendien op velen hier en op elken vreemdeling den indruk vestigt van onbeschaafdheid, is het in alle opzichten aan te bevelen, om de alom waar te nemen ommekeer in het dansvermaak bij het volk te bestendigen door een algeheel verbod van den tamboerdans. De leden hier aan het woord zijn van meening, dat deze dans niet gemakkelijk van zelf zal verdwijnen. Het is naar hunne meening volstrekt niet denkbeeldig, dat hij na korteren of langeren tijd weer in zwang komt, daar hij als eeuwenoude traditie in den volksaard als het ware diep ingeworteld is. Ook ter wille van den goeden naam van ons volk dus steunen deze leden het voorstel van het Bestuur.

Beter voorkomen dan genezen.

Een ieder zal wel doordrongen zijn van de gulden waarheid van bovenstaand spreekwoord. Maar in de praktijk lijkt het nog al eens, dat men de gulden weg, die men met de toepassing daarvan bewandelt, niet zo direct ziet.

O. i. is dit het geval met de enekle en dan weer eens meerdere leden van de Raad, die aan het woord geweest zijn in de afdelingen bij het behandelen van de aanvulling en wijziging van de Politiekeur. De hoofdzaak van deze keur gaat wel over het autoverkeer, dat hier zulk een gevaar oplevert, dat de leden zelf vragen om een strenger optreden van de politie en verhoging van de straffen. Maar waar de nieuwe wijzigingen, regelend willen optreden, het verkeer beter willen regelen om de gevaren te voorkomen, daar staat men dan afwijzend tegenover. We hebben al enkele keren gewezen op het feit, dat bekeuring en toewijzing van straf zoveel maanden van elkaar verwijderd zijn, dat de straf geen effect sorteert.

De burele politie, en parket en griffie zijn overbelast met werk.

Zou het niet beter zijn, dit werk te verlichten, door verkeersongevallen te voorkomen, en de politie meer macht te geven tot regelend op te treden?

Verkeersongevallen zullen dan meer voorkomen worden, wat beter is dan te straffen.

CARDENAS, DE SFINX.

Willoos werktuig in Calles handen.

C. H. schrijft in de Maasbode:

De berichten van de laatste maanden uit Mexico hebben het overduidelijk bewezen. De Katholieken hebben daar van den nieuwen president Lazaro Cardenas slechts het ergste te verwachten. Aanvankelijk had de benoeming van den beruchten geloofsvervolger Cabala, die zich zo gehaat heeft weten te maken, dat er geregeld met stenen naar zijn auto wordt geworpen, tot minister van landbouw dus op 'n niet al te belangrijke post, velen een weinig hoop gegeven.

Maar men had eigenlijk beter kunnen weten. Want Cardenas is een gunsteling van den dictator achter de schermen Plutarcho Calles, den voormaligen onderwijzer, die thans millionair is en de z.g. nationale revolutie volgens beproefde kapitalistische principes beheert.

Cardenas is slechts de strooman, waarvan Calles zich bedient. De dictator past er voor, zich voor een tweede maal tot president te laten kiezen. In de laatste tijd zijn immers diverse presidenten, die een tweede termijn hadden geambieerd, het slachtoffer van een aanslag geworden, zoals Obregon de eenarmige „ranchero", bondgenoot van Calles in de eerste revolutiejaren.

Calles, leider der „politicos", van de mannen, voor wie de nationale revolutie zo winstgevend is geweest, dat er buiten hen in Mexico bijna geen millionairs zijn, zit liever rustig op zijn versterkte en goed bewapende rancho te Cuernavaca, een vijftig kilometer van Mexico City gelegen en telefonisch daarmede verbonden.

Hij weet, dat hij toch het heft in handen heeft, al is hij dan geen president. De Amerikaanse professor Moley, medewerker van Roosevelt, is in Mexico geweest en heeft daar een diepgaand onderzoek ingesteld. Hij sprak ook vaak met Calles. En hij stelt in zijn maandblad „Today" zonder omwegen vast, dat Calles in werkelijkheid over Mexico heerst en naar alle waarschijnlijkheid nog jaren lang de onbetwiste heerschappij zal bezitten.

Ondanks zijn Marxistische theorieën is hij groot-grondbezitter. Er zijn weliswaar in Mexico honderden vierkante kilometers van het grootgrondbezit onteigend en aan landarbeiders toegewezen, maar daaronder zijn niet de grote landerijen, die aan Calles en zijn vrienden toebehoren. Wat voorts de met land gezegende landarbeiders betreft, die vroeger in dienst der groot-grondbezitters waren, Prof. Moley constateert droogjes, dat ze vroeger geen land bezaten en hard moesten werken, thans land bezitten, maar door gebrek aan middelen niet kunnen werken en nog erger honger lijden, dan voorheen.

Dit is één der resultaten van het door Cardenas' voorganger ingeluide Mexicaanse zes-jarenplan, dat o.a. een reorganisatie der nationale hulpbronnen omvat en speciaal tegen de vreemdelingen is gericht, door wie o.a. de Mexicaanse petroleumindustrie werd opgebouwd.

Generaal Cardenas is de man, die voor de belangen der politicos te waken heeft en hij doet dit onder toezicht van Calles naar behoren. Men noemt hem de sfinx, omdat niemand ooit achter zijn waar karakter is kunnen komen, met uitzondering misschien van Calles.

Voor dezen is Cardenas bij uitstek de man. Rodriguez, zijn voorganger, was rijk, trots op zijn Spaanse afstamming en verre van radicaal. Calles had Rodriguez nooit zo stevig aan de leidsels als thans met Cardenas het geval is.

Die is bijna ongeletterd en mist alle ontwikkeling en beschaving. Hij is een volbloed Indiaan, doodarm en laten we dit tot zijn eer er aan toevoegen, voor Mexicaanse begrippen doodeerlijk, waarvan Calles een dankbaar gebruik maakt.

Cardenas moest reeds als jongen van tien jaar aan het werk, maar ging spoedig zwerven. Tijdens de bloedige revolutiejaren, die Mexico voor het uitbreken van de wereldoorlog geteisterd hebben, werd hij cipier van een gevangenis. Het was in de gloriedagen van Huerta, Carranza en Villa, de bandietengeneraal. Cardenas sloot zich bij de revolutionairen aan en op vijf en twintig jarigen leeftijd was hij „generaal". Hij werd een trouw volgeling van Obregon en Calles, de twee, die ten slotte onder tientallen mededingers de overhand kregen en uiteindelijk een „nationale revolutie" ontketenden. Deze „nationale revolutie" is nog steeds de beweging, waardoor Mexico in de bolschewistische hel gevoerd wordt.

Telkens, als er een gewapende bewerevolutie" uitbrak, bleek generaal Carderevoluti" uitbrak, bleek generaal Cardenas een gewillig werktuig. Hij smoorde alle verzet in bloed. Onwetend en zonder persoonlijke ambities, kwam hij bij Calles hoog in de gunst te staan.De anti-Katholieke hetze viel bij den man, die naar eigen verklaring sinds zijn kindsheid geen voet meer in een kerk zette en blindelings de Marxistische denkbeelden aanvaardde, in goede aarde. Voor hem werden Katholicisme en reactie synoniem en hij handelt daarnaar.

Onder Calles' toezicht werkte Cardenas zich omhoog. Hij werd gouverneur van de staat Michoacan, onderscheidde zich als kerkvervolger en bleef trouw aan zijn „jefe", zijn baas.

Die zette hem toen op de weg, die door alle candidaten voor het presidentschap moet worden afgelegd. Cardenas werd secretaris van de Nationale Revolutionaire Partij, daarna minister van binnenlandse zaken en dan minister van oorlog.

Uiteindelijk werd hij met goedkeuring van Calles candidaat en aldus ook tot president gekozen, als hoedanig hij de politiek van het „Callisme" voortzet. Cardenas is geheel-onthouder en wil Mexico drooggleggen. Maar dit zal zijn „jefe" vermoedelijk niet gedogen, aangezien op grond, aan Calles toebehorende, het befaamde Agua Caliente staat, het grote etablissement, dat sinds jaren aan Mexico's Noordgrens een geliefkoosde gelegenheid voor coctail parties is voor de Hollywoodse sterren en de betere gesitueerde bewoners van Los Angeles en andere Californische steden.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Algemeen Overzicht.

Het onweer boven de Stille Oceaan blijft maar kruien — nu eens drijft het boven het vasteland van Azië, zware stofwolken boven Mongolië opjagend, dan weer drijft het af naar zee. Af en toe flikkeren er een paar bliksemstralen en is heel de wereld onthutst.

Onderwijl gaan de Japanners kalm en rustig hun gang, doende alsof er geen vuiltje aan de lucht is en geen Volkenbond te Genève een praathuis heeft. Ze hebben zo juist bij monde van hun minister-president verklaard desnoods dunnen rijstsoep te gaan eten om toch maar geld voor leger en vloot te kunnen afzonderen — volkomen beseffend, dat in deze harde wereld niemand iets gegeven krijgt en dat men het dus in 's hemels naam maar nemen moet indien men een geboorteoverschot van een millioen per jaar heeft.

Terwijl nagenoeg de gehele wereld hun doen en laten in Mandsjoerije volgt, trekt het nauwelijks de aandacht, dat in het Zuiden een land bezig is in dezelfde toestand te komen als het oude stamland van de Mandsjoedynastie — en dat wel nagenoeg uitsluitend door de schuld van Amerika, dat zich nota bene het meest van allen heeft opgewonden om het gebeuren ten Noorden en ten Oosten van de grote Chinese Muur.

De Amerikaanse wetgeving, waarbij de Philippijnen onafhankelijkheid wordt gegeven, zal een tropisch Mandsjoerije doen ontstaan — dat Japan aan zal trekken als de suikerpot de vliegen — een nieuwe haard van onrust, waarvan geen mens van te voren zeggen kan wat er uit voort zal komen, maar waarover de Britse regering zich reeds hooglijk ongerust maakt en wat ons Hollanders ook nog genoeg zorgen zal veroorzaken.

De Amerikaanse politiek in de Philippijnen was altijd en is nog steeds de wonderlijkste mengeling van inconsequentie, amateur-imperialisme en politiek wanbeleid in de geschiedenis van het blanke ras in het verre Oosten. Daarbij vergeleken is al het locale wanbeheer van de Spanjaarden slechts een onschuldige, zij het misplaatste grap.

De Hawes-Cutting-Hare-wet, welke de eilanden onafhankelijkheid heet te geven, is de smerigste vlek op de besmeurde pagina's van de geschiedenis van Amerika's bemoeiingen met de Philippijnen!

Deze woorden krijgen eerst hun volle waarde en betekenis als men weet, dat ze gesproken en neergeschreven zijn door een volkomen deskundig en tot oordelen bevoegd Amerikaan — Robert S. Pickens bezigt ze in zijn nieuw boek „Storm Clouds over Asia", dat niemand minder dan kolonel Theodore Roosevelt, oud-gouverneur der Philippijnen met een voorwoord gewaarmerkt heeft.

De Philippino's hebben de onafhankelijkheid, welke Amerika hun nu plotseling en veel te vroeg heeft gegeven, zelf niet gewild. Onder leiding van den eminenten Manuel Quezon hadden zij de moed de wet te verwerpen, maar de grote drijvende krachten, welke het wetsontwerp er doorjoegen, waren de Amerikaanse suikerbelangen.

Terwijl schijnbaar de Verenigde Staten een groots en nobel gebaar maakten, gaven zij in werkelijkheid 13.000.000 mensen, aan de economische ondergang.

In Amerika vonden de Philippijnen een afnemer voor hun suikerproductie, welke in '33 nog 1.205.000 ton had kunnen bedragen, — maar waarvan, dank zij de onafhankelijkheidsverklaring nog maar 850.000 ton naar de Verenigde Staten mocht worden uitgevoerd. Met het gevolg, dat men het riet, hetwelk de rest bevatte, op het veld moest laten verrotten.

Gedurende tien jaar na de onafhankelijkheidswording leven de Philippijnen economisch onder wat de Amerikanen noemen een„overgangsregime" — zij zelf zeggen echter zeer juist een „worgingsregime" — hun suiker wordt dan bij invoer naar Amerika aan een steeds hoger wordend tarief onderworpen om tenslotte door de tariefmuur te worden uitgesloten. Daar suiker 63 pct. vormt van de export begrijpt men wat er van de welvaart der „onafhankelijke" Philippino's over zal blijven.

Economisch volkomen gebroken zullen de Philippijnen naar nieuwe relaties en aansluitingen moeten zoeken. China is een chaos en het enige wat het doen zal is zoveel mogelijk emigranten naar de Philippijnen sturen — zoals het dat indertijd naar Mandsjoerije bij millioenen deed. Alleen in Japan zullen de eilanden een nieuwe weldoener kunnen vinden — wiens economische invloed vanzelf door zijn politieke zal worden gevolgd.

Slechts een oorlog zou dit proces kunnen stuiten. Door de onafhankelijkheidsverklaring is het onafwendbaar geworden — al kan het natuurlijk een veertig of vijftig jaar nodig hebben om zich te voltrekken. De kiem voor een tropisch Mandsjoerije is gelegd en al de voorwaarden voor de groei zijn overvloedig aanwezig.

Dit tropisch Mandsjoerije zal ook zijn Mongolië hebben — maar het zal ditmaal Nederlands-Indië heten!

BUITENLAND.

WERELDOLIEPRODUCTIE IN 1934.

Stijging met 5.6 pct. in vergelijking met 1933.

De grotere booractiviteit in vrijwel alle olieproductielanden ,welke een gevolg was van de grotere wereldvraag, hebben de wereldolieproductie in het afgelopen jaar weer tot boven het niveau van het voorafgaande jaar doen stijgen. Volgens ramingen, grotendeels berustend op officiële statistieken werd in totaal 207.08 millioen ton ruwe olie geproduceerd tegen 196.13 millioen ton in 1933, hetgeen een toeneming met 10.94 millioen ton of 5.6 pct. betekent. In vergelijking met het laagtepunt van de wereldolieproductie, dat in 1932 op 179.84 millioen ton werd bereikt, heeft de ruwe olieproductie van 1934 een stijging met 27.23 millioen ton of met 15.1 pct. ondergaan.

Onderstaande geeft een overzicht van de ruwolieproductie der verschillende productielanden over de jaren 1934-1932.

(in 1000 Ton.)

	1934	in%	1932	in%
V. Staten	122.325	59,1	106.653	59,3
Rusland	24.000	11,6	21.369	11,9
Venezuela	20.300	8,9	17.085	9,5
Roemenië	8.500	4,1	7.350	4,1
N.-Indië	5.765.	2,8	5.093	2,9
Mexico	5.535	2,7	4.907	2,7
Columbia	2.448	1,2	2.353	1,3
Argentinië	2.049	1,0	1.892	1,0
Peru	1.998	0,9	1.892	1,0
Trinidad	1.507	0,7	1.468	0,8
Br.-Indië	1.216	0,6	1.165	0,7
Irak	1.000	0,5	115	0,1
Sarawak	670	0,3	527	0,3
Polen	530	0,3	557	0,3
Sachalin	400	0,2	300	0,2
Duitsland	313	0,1	230	0,1
Ecuador	232	0,1	527	0,3
Egypte	215	0,1	265	0,1
Japan	205	0,1	219	0,1
Canada	190	0,2	143	0,2
Frankrijk	78	0,2	75	0,2
Andere landen	55	0,2	56	0,2
Totaal	207.086	100,0	179.839	100,0

Vrijwel alle landen zonder uitzondering droegen in 1934 tot de stijging van de productie bij. Terwijl echter de stijging in 1933 in vergelijking met 1932 vrijwel geheel door de Verenigde Staten werd bestreken en de overige landen grotendeels meer of minder verregaande beperkingen van de productie doorvoeren, is in het afgelopen jaar hierin een verandering gekomen. Het grootste deel van de toeneming van de productie kwam voor rekening van de landen buiten de Ver. Staten en slechts een gering percentage van de stijging voor rekening van de Ver. Staten zelf.

Missievliegtuigen uit Duitsland.

Twee vliegtuigen, die in dienst van de Missie zullen worden gesteld zijn door kardinaal Schulte op Zondag 24 Febr. op het vliegveld te Keulen gezegend.

De ene machine, een Klemm-vliegtuig met drie zitplaatsen, dat de naam St.Petrus zal ontvangen, is bestemd voor Mgr. Demont, te Noord-Aliwal, Zuid-Afrika.

Het andere toestel, een tweepersoons Klemm, zal gebruikt worden door mgr. Wolff, 'n Duitse bisschop van de Missie van Steijl in Nw. Guinea.

De eerste Zondag na Pasen zal kardinaal Faulhaber op het vliegveld te München een vierpersoons vliegtuig zegenen, dat gebouwd is door Dornier te Friedrichshafen. Dit toestel, dat met de naam „Het Vliegende Kruis" gedoopt zal worden, kan zowel op het land als op het water dalen .

STRATEGISCHE EILANDEN IN DE STILLE OCEAAN.

Basis voor watervliegtuigen Lindbergh gaat op verkenning uit.

President Roosevelt heeft bepaald, dat een reeks Zuidzee-eilanden, die tussen Hawaii en de Marianen gelegen zijn en waarover de Verenigde Staten souverein zijn, onder het bestuur van de marine zullen worden geplaatst.

Deze eilanden zijn: Wake-eiland, Johnston-eiland, Sand-eiland en Kingman-eiland. Met name het Wake-eiland heeft grote strategische betekenis. Het is gelegen op de route, die Lindbergh binnenkort denkt te volgen op zijn vlucht van San Francisco over Honoloeloe en Midway naar Manilla. Dit eiland bezit een grote goed beschermde lagune, die geschikt is als haven voor watervliegtuigen.

EUROPA NAAR DE AFGROND.

De bevolkingscijfers steeds lager.

De geboortecijfers van alle Europese landen lopen ieder jaar steeds meer terug.

In 1922 werden in Roemenië per 1000 inwoners 36.5 kinderen geboren: hierna volgde Polen met het geboortecijfer 35.5, op de derde plaats kwam Italië met 30.8, dan Hongarije met 29,4, Tsjecho-Slowakije met 28.

In volgende jaren zijn de cijfers voor deze landen weliswaar gedaald, maar nog altijd hebben zij per 1000 inwoners het grootst aantal kinderen. In 1934 bedroeg het geboortecijfer voor Roemenië 35.9, voor Polen 28.7, voor Italië 23.8, voor Hongarije 23.4, voor Tsjecho-Slowakije 21.

De overige landen van Europa vertonen veel sterkere dalingen. Voor Duitsland was het geboortecijfer in 1922 nog 22.4, voor Oostenrijk 21.1, voor Engeland 20.9, voor België 20.4, voor Zweden 19.5, voor Frankrijk 19.3, voor Zwitserland 18.6.

In 1934 was het cijfer voor Duitsland gedaald tot 15.1, voor Oostenrijk tot 15.2, voor Engeland tot 15.3, voor België tot 17.6, voor Zweden tot 14.5, voor Frankrijk tot 17,2, voor Zwitserland tot 16.7. Op de allerlaaste plaats komen dus thans Engeland, Oostenrijk, Duitsland en Zweden.

De geboortecijfers zijn na 1922 relatief het sterkst gedaald in Duitsland (met 32.6 procent), in Zweden met 25.6 procent, in Tsjecho-Slowakije met 25 procent, in Italië met 22.7 procent, in Hongarije met 21.7 procent, in Polen met 19.7 procent, in België met 13.7 procent, in Frankrijk met 10.8 procent, in Zwitserland met 10.2 procent, in Roemenië met 1.6 procent.

In Nederland was het geboortecijfer in 1850 nog 33.5 procent, in 1922 was het gedaald tot 27.5 procent, in 1934 was het voor het eerst beneden de 20, hetgeen voor de afgelopen 12 jaar een vermindering betekent van ruim 27 procent. En intussen neemt het aantal echtscheidingen voortdurend toe, de beperking der geboorten wordt bijna overal oogluikend toegelaten, of zelfs beschermd, door de wet; vrije liefde en echtbreuk worden beschreven, goedgepraat en zelfs verheerlijkt in de literatuur, op het toneel en de film; de rassen worden van vreemde smetten gezuiverd, maar onderwijl sterft het ras uit, het oude heidendom herleeft, het platte egoïsme heerst onbeperkt in alle klassen der maatschappij, maar de godsdienst die dit alles veroordeelt wordt geminacht, niet zelden vervolgd.

De medici der volken houden consult op consult, veiligheidsverdragen, ontwapeningsconferenties, pacten, economische besprekingen, militaire maatregelen om de vrede te bewaren en vredesoffensieven om de oorlog voor te bereiden.

Als voor het zedelijk welzijn der volken slechts 1 procent werd gdeaan van de moeite, die men zich om politieke oogmerken getroost, als er slechts 1 per mille van alles wat er wordt gezwoegd voor het behoud van het staatkundig evenwicht werd gedaan om Europa voor uitsterving te behoeden, dan zou het kwaad nog gekeerd kunnen worden. Maar Europa lijdt aan ouderdomsverzwakking, het strekt zich reeds uit op zijn doodsbed, waar het in radeloosheid zijn einde zal afwachten.

Opstand in Griekenland.

Zaterdag is in Griekenland een grote revolutie uitgebroken tegen de regering.

De reden zou zijn, dat de huidige regering zich wel republikeins noemt, maar in werkelijkheid monarchistisch zijn zou.

De oude politieke rot Venizelos, die reeds 71 jaren telt, schijnt wel de leider te zijn.

Hij is vogelvrijverklaard.

De revolutionairen hebben zich meester gemaakt van het eiland Kreta en een deel van de vloot.

In het gehele land is het oorlog.. Door bommenwerpers worden de muiters bestookt.

Ook in Macedonië gingen enkele garnizoenen tot de muiterij over. Hier voert Generaal Kondylis het bevel over de regeringstroepen.

In politieke kringen ziet men een overwinning der muiterij zeer ernstig in, daar Venizelos bekend staat als een vurige tegenstander van de Balkan-Unie en het verdrag met Ankara.

Het leger is gemobiliseerd en de haven Salonika met mijnen versperd.

Si vis pacem . . .

We komen weer in het tijdperk van de gewapende vrede, welke situatie ook de oorzaak was van de verschrikkelijke wereldoorlog. We hebben de laatste weken al cijfers gegeven van de geweldige toename der oorlogsbegrotingen van Frankrijk, Amerika en enkele Balkanstaten.

Engeland kan niet achterwege blijven. De telegrammen van deze week melden:

De uitgave van Engeland voor marineleger en luchtvaart voor het volgende jaar bedraagt £ 10.539.000 meer dan het vorige jaar. De ramingen van de Marine bedragen £ 60.050.000; of met een verhoging van £ 3.500.000.

NEDERLAND.

De geest van de Bataafse.

Naar aanleiding van de grote opdracht van zes tankschepen, door de Bataafse Petroleum Maatschappij bij Nederlandse scheepswerven geplaatst, heeft de Nederl. pers een kort onderhoud gehad met de heer D. Goedkoop Dzn., directeur van de Nederlandse Scheepsbouw Maatschappij, welke maatschappij de grootste twee van de zes bestelde schepen zal bouwen en wel van ruim 12.000 ton elk.

De heer Goedkoop zeide o.a.:

„Bij dat alles is het mij opgevallen, dat men eigenlijk niet voldoende beseft, dat wij het feit, dat er in ons land voor geruimen tijd weer voor duizenden handen werk is, aan een Nederlander, een Nederlander van groot formaat in de beste betekenis van deze uitdrukking, te danken hebben en wel aan Sir Henry Deterding. Al woont hij ook in Engeland toch is hij een Nederlander gebleven, die altijd voor het Nederlandse belang op de bres heeft gestaan in tijden, dat de Nederlandse scheepsbouwindustrie bij gebrek aan arbeid ten gronde dreigde te gaan. Een woord van dank aan hem is hier dan ook alleszins op zijn plaats.

Een merkwaardige promotie.

De 17de Jan. is aan de de Rijksuniversiteit te Leiden tot Doctor in de Letteren en Wijsbegeerte J. F .E. Einaar gepromoveerd, geboren te Paramaribo. De heer Einaar is een kleurling van Suriname en zoon van een zendeling bij de Herrnhutters.

Wat bovendien bij deze promotie de aandacht trekt is, dat de gepromoveerde een onderwerp uit de geschiedenis van zijn geboorteland koos, iets dot eveneens een unicum is. De titel ervan luidt: „Bijdrage tot de kennis van het Engels tussenbestuur van Suriname 1804-1816'.'

De heer Einaar heeft voor zijn onderwerp niet alleen de bronnen in het Rijksarchief geraadpleegd, maar eveneens die op de Public Record Office en het Colonial Office te London, alsmede het archief van graaf Bentick van Amerongen te Middachten in verband met het feit, dat graaf Charles Bentinck van 1809-1811 gouverneur van Suriname is geweest.

Als bijlagen zijn de in het Frans gestelde Memories van Floris van Heshuyzen opgenomen, Boekhouder-generaal in Suriname, die ons tal van bijzonderheden geven op geschiedkundig gebied en de namen en traktementen van de ambtenaren.

Einaar komt tot de volgende gevolgtrekking, „dat het Engels tussenbestuur dieper in de sociale en economische structuur van Suriname heeft ingewerkt, dan Wolbers in zijn Geschiedenis van Suriname doet voorkomen. Voor de kennis van het Suriname der 19de eeuw en dat van het heden is een intensieve studie van de Britse overheersing noodzakelijk."

Uit de 12 stellingen van het proefschrift willen wij alleen aanhalen no 1: Van Sommelsdijks politiek in Suriname was, naar christelijke beginselen gemeten, afschuwwekkend. 2: De assimilatiepolitiek ten opzichte der Aziaten in Suriname moet tot een mislukking leiden. 9: Erkenning van het rituele huwelijk der Hindoe's en Mohammedanen in Suriname is een eis des tijds. 10: Door de aanvoer van Aziatische werkkrachten in Suriname blijkt dat men de economische betekenis in heden en toekomst van de nakomelingen der slaven heeft onderschat. 11: Nopens de uitvoer van Surinaamse landbouwproducten is zowel een volledig technisch deskundige leiding als een alzijdige marktorientering van node en 12: De economische weerbaarheid van Suriname ligt niet in het groot landbouwbedrijf, maar in de sterke uitbreiding van de klein-landbouw.

De Dode-handbelasting.

Ds. J. Meijer schrijft hierover in het „Vaderland":

„Dat deze belasting, in het bijzonder voor de Hervormde Kerk niet mee zou vallen, was al reeds voorspeld van gezaghebbende zijde. Vele jaren lang,

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Comercial en Curaçaose Volkskrant.

In Griekenland is een zeer ernstige revolutie uitgebroken. (Zie Buitenland.)

Frankrijk heeft 3 oorlogsschepen naar Griekenland gezonden om de Franse belangen te beschermen.

Italië en Abessinië zijn tot een overeenkomst gekomen. Er zal een neutrale zone worden gevormd van 8 k.m.

In Siam heeft een troonswisseling plaats gehad. De nieuwe titularis is Prins Ananda, 11 jaar oud.

In Cuba is Donderdag een algemene staking uitgebroken. Alle bladen, behalve een zijn verboden.

Aartsbisschop Pascual Diaz van Mexico, zou door de regering zijn gearresteerd.

UIT NEDERLAND.

De veldlegercommandant bepaalde, in verband met het beperkt voorkomen van influenza en griep, dat er voorlopig geen zware oefeningen en langdurige marsen en nachtoefeningen zullen plaats hebben en dat de ligging der manschappen in de chambrees zo goed mogelijk zij.

Zaterdagavond vonden communistische relletejes plaats in de Borgerstraat. De N.S.B. was aan het colporteren, hetgeen de communisten wilden verhinderen. De politie, die de samenscholingen van de communisten uiteendreef door middel van revolversalvos en gummistokken, werd met straatstenen bekogeld.

„Het Vaderland verneemt, dat het thans vaststaat, dat Jhr. Ir. van Lidtdejeude voorgedragen zal worden als Minister van Waterstaat. De benoeming is einde dezer week te verwachten.

Als gevolg van de financiele moeilijkheden van de ex-keizer die ontstaan uit het verbod op de overdracht van geld van Duitsland naar Holland, gaf Hitler een bevel om de restrictie op de Wilhelmfondsen op te heffen.

Naar verluidt zal in de nieuwe motoren rijwielwet ook nog de verdeling in hoofdwegen met verkeersvoorrang en bijwegen worden opgenomen.

De vereniging van Effectenhandel besloot in cassatie te gaan tegen de uitspraak van het Gerechtshof inzake de dollarlening van de Bataafse en Koninklijke.

Veertien Douglas vliegtuigen voor de K.L.M. worden in de loop van April verwacht en de meest vlotte aflevering is voorgenomen. De toestellen zullen vanaf Cherbourg naar Nederland over Havre en Southampton vliegen, waartoe door Duimelaar een orienteringsvlucht werd gemaakt.

De pogingen tot berging van de Lutineschat worden in April hervat.

In verband met de troebelen in Griekenland is de route naar Indië van de K.L.M. thans over Rome, Catania, Bengasi, Merzahmatroe en Cairo.

Alle hoofdambtenaren der spoorwegen boven de 63 jaar worden gepensioneerd.

Het nieuwe stationgebouw met hotels en restaurant op Schiphol is thans bepaald en het begin der uitvoerig is spoedig te verwachten.

In Amsterdam heeft men plannen tot het bouwen van een stadhuis aan het Frederiksplein een hoofdbureau van Politie in de Marnixstraat, een museum voor natuurlijke historie op de plaats van het Panoramagebouw en een universiteitsbibliotheek, waarvan de plaats nog niet is bepaald.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7¼ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4½. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Parochiek rk San Mateo:

's Zondags:
HH. Missen 4½. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6½.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Nederlandse Lijdensmeditaties.

Nederlands sprekende Katholieken worden bij deze uitgenodigd tot het bijwonen van de Lijdensmeditaties, die gedurende de H. Vastentijd in de Nederlandse taal zullen gegeven worden in de Cathedrale Kerk van Otrabanda, elke Maandag des avonds om 8 uur. Te beginnen op Maandag 11 Maart.

Bij voldoende deelname aan deze meditaties zulen ook na de Vasten geregeld conferenties worden gehouden in de Nederlandse taal.

We hopen op de gewaardeerde tegenwoordigheid van alle Nederlands sprekende Katholieken.

---

vooral van Radicale en anti-Roomse kant, was al voor een dergelijke belasting geageerd. Nu zij er eindelijk is, treft zij een lichaam, dat, aangewezen op de inkomsten uit het dode en levende geld, in deze crisisjaren zwaar te worstelen heeft om drijvende te blijven. Hoe zwaar de Roomse Kerk getroffen wordt, kunnen wij niet beoordelen. Maar de Hervormde Kerk, die hoofdzakelijk voor haar salarissen aangewezen is op oude fondsen en jaarlijkse bijdragen, zij voelt de druk der dode-handbelasting dubbel zwaar.

Van haar inkomsten, waarvan de predikanten, organisten, enz., reeds belasting betalen, voorzover zij aangeslagen zijn in de personele- en inkomstenbelasting, moet nu eerst nog eens van de bron schatting worden geheven.

Niet zoveel, zegt men, 0.2 pct.! Maar men vergeet, dat dit niet de jaarlijkse opbrengst der goederen, maar de kapitaalwaarde betreft. En juist in deze tijd, nu er geen evenredigheid bestaat tussen kapitaal en de opbrengst daarvan, wordt de Ned. Hervormde Kerk zwaar getroffen.

Hoe erg het is, zet het Maandblad van de Ver. voor Kerkvoogdijen uiteen, door het aanhalen van enige markante gevallen. Een kerkvoogdij bezit aan waarde ƒ 55.000, doch trekt aan revenuen slechts ƒ 1200. De kerkvoogdij wordt uitnemend beheerd, doch het land brengt niet meer op. Alle landerijen in die streek maken slechts 1 tot 2 pct. De dode-handbelasting van bijna 10 pct., ƒ 110. De predikant van deze kleine uit zandboeren bestaande gemeente haalt geen ƒ 2000 tractement. Waarschijnlijk zal dit nu nog met ƒ 100 worden verminderd, wegens de dode-handbelasting. Terecht heeft de Raad van Beheer voorspeld, dat deze belasting ten koste zal gaan, voor een deel tenminste, van de predikantstractementen.

Nog vertelt het bedoeld orgaan van een kerkvoogdij wier bezit ruim ƒ 95.000 bedraagt, profijt zuiver ƒ 1700, dodehandbelasting ƒ 190, dus meer dan 10 pct. Een andere kleine gemeente bezit ƒ 65.000, brengt op zuiver ƒ 2000. Niettemin moet de gemeente toch veel meer uitgeven van ƒ 2000, alleen reeds aan het tractement. De ƒ 130 dode-handbelasting moet door kerkcollecten bij elkaar worden gebracht. Dat betekent dus hier een belasting op het kerkgaan, zijnde dit de nieuwste en zeer elegante wijze van belasting-garen in het Nederland van 1935.

Deze gevallen zouden met een groot aantal zijn te vermeerderen. En de bewering, dat deze belasting niet zo zwaar zou drukken, is ten eenemale onjuist.

ARUBA.

Mexican Eagle in moeilijkheden.

Volgens berichten van de Boletin Commercial, zou de Londense Beurs deze week alle transacties van de Mexican Eagle Oil Co en de Canadian Eagle Oil Co hebben uitgesteld tot gisteren Vrijdag.

Dit besluit werd genomen naar aanleiding van een verklaring van de Mexican Eagle van de volgende inhoud:

Met het oog op de ernstige positie, waarin de maatschappij zich geplaatst ziet, door de recente uitspraak van het Hoge Gerechtshof van Mexico, inzake het proces van Amatlan, zullen de aandeelhouders van de maatschappij op een niet formele vergadering van 8 Maart worden uitgenodigd. Een rapport van de huidige positie zal dan worden gemaakt en de aandeelhouders worden verzocht een advies-gevend comité van drie te benoemen.

Teken des tijds.

„Zeg eens, buurman, waarom ben je toch zo ijverig bezig om fluitspelen te leren?"

„Wel, omdat iedereen tegenwoordig zegt, dat je naar de duiten moet fluiten."

CURAÇAO.

Officiele Berichten.

De Heer K. E. Feher, Gouvernementsgeneeskundige is ingaande 1 Maart 1935 eervol ontheven van de haven- en quarantainedienst en belast met de geneeskundige armenpraktijk in de twede district en met de geneeskundige dienst in de Caracasbaai.

De Heer W. P. Maal, arts, tijd. gouvernements-geneeskundige is ingaande 1 Maart 1935 eervol ontheven als geneeskundige belast met de armenpractijk in het tweede district en met de geneeskundige dienst in de Caracasbaai en belast met de haven- en quarantainedienst.

De Heer C. E. Laclé is ingaande 1 Maart benoemd tot tijd. schrijver en is werzaam gesteld op het kantoor van den gezaghebber op Aruba.

Aan den kommies der belastingen 1e klasse E. J. L. Daal is wegens langdurige dienst van meer dan tien jaren en zes maanden, binnenlands verlof voor de tijd van twee maanden verleend, ingaande 1 Maart 1935.

L. E. Fray is ingaande 1 Maart 1935 benoemd tot hulp brievenbesteller en werkzaam gesteld op het Postkantoor alhier.

Aan den Heer V. F. H. Berry, tijd. benoemd tot loods voor Druifbaai op Aruba is ingaande 1 Mei tot 1 November a.s. verlof buiten bezwaar van den Lande verleend.

De Heer D. A. S. Robb is gedurende de afwezigheid van den Heer Berry belast de functie van loods voor Druifbaai op Aruba, uitsluitend voor schepen die aan de pier bij Druif voor de Arend Petroleum Mij komen te liggen.

Aan den technisch ambtenaar bij de Landswaterv.dienst P. A. van Stuivenberg is ingaande 3 Maart 1935 vier weken vrijstelling van dienst verlend en met ingang van de 31ste Maart 1935 acht maanden vervroegd buitenlands verlof naar Nederland.

Koloniale Raad.

In de Raadsvergadering van Dinsdag 5 Maart werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen, de Ontwerp-verordening houdende verdeling van het eiland Aruba in districten en ter bepaling van de grenzen van de stadsdistricten van Oranjestad en St. Nicolaas. [1934—1935—30], en Ontwerp-verordening tot aanvulling van de „Maten- en gewichtenverordennig 1923" (P. B. 1923 No. 27) [1934—1935—33].

Ir. Dr. Jan Versluys.

In Nederland is overleden Dr. Jan Versluys, hier op Curaçao geen onbekende door zijn bemoeiingen in zake de watervoorziening.

Versluys was ook nog adviseur van de Bat. Petroleum Mij.

Geboren te Groningen in 1880, studeerde V. in Delft en Parijs en was hij van 1907-1912 ing. bij het mijnwezen in Ned. Indië. Van 1915-1919 was hij hydroloog van het Rijksbur. voor drinkwater voorz. tevens privaatdocent in Delft en later Dir. van de Gem. waterl. Soerabaja. Van 1926-'27 was hij plvv. hoogleraar te Delft en maakte in 1927 ingevolge opdracht van de Min. van Kol. een reis naar de West voor advies i.z. waterleiding aanleg alhier.

Van zijn hand verschenen talrijke wetenschappelijke studies en Nederland verliest in hem een bekwaam expert op hydrologisch gebied.

Algemeen Huldigingscomité Kerstvlucht 1934 ontbonden.

Donderdag 28 Febr. had in de zaal van de koloniale Raad de laatste vergadering plaats van genoemd comité.

De Penningmeester, de Heer Küp, gaf een uitvoerig exposé van de financien van het Comité. De totaal ontvangsten bedragen ƒ 2510.75, de uitgaven ƒ 1809.58, zodat een batig saldo beschikbaar is, groot ƒ701.17. De ontvangsten en uitgaven van Bonaire bedragen ƒ 211.75 resp. ƒ 140.—, zodat nog ƒ 71.75 aan Bonaire toekomt.

De Heren Friends en Molenkamp stellen zich desgevraagd beschikbaar om de rekeningen na te zien, welke in orde worden bevonden, waarop de vergadering de Penningmeester onder dankzegging acquit et décharge verleent.

De heer Kiès die de vergadering leidde, bracht ter sprake de vraag welke bestemmingen moeten worden gegeven aan de batige saldi.

Het Bestuur stelt voor nabij het openbare vliegveld HATO op een eenvoudig versierde plaats een herdenkingssteen met incriptie ter herinnering aan de vlucht en de bemanning van de „SNIP" op te richten.

Hiermede zal aan het gestelde doel: de huldiging van de bemanning van de „SNIP", beantwoord worden. Mr. Jas en enkele andere leden zagen gezien de tijdsomstandigheden de gelden liever besteed voor een liefdadig doel, eventueel door de vliegers zelve aan te geven. Ds. Milet ondersteunt het bestuursvoorstel, ook uit een historisch oogpunt en meent, dat dit plan bovendien zeer geschikt is om de onder een bepaalde groep personen rondgaande praatjes als zouden de gelden speciaal voor het genoegen van het Comité zijn besteed, hetgeen onjuist is, weg te werken. Na repliek en dupliek wordt het Bestuursvoorstel om een blijvend en zo mogelijk tevens nuttig herinneringsteken aan de tocht op te richten in stemming gebracht en aangenomen. Tegen stemden de Heren Friends en Van Putten.

Aan de leden van het Bestuur wordt overgelaten welk een gedenkteken gekozen zal worden, terwijl zij tevens gemachtigd worden al het nodige te doen om tot de oprichting te geraken. De keuze zal worden gedaan in overleg met de Directeur der Openbare Werken en de Havenmeester.

Het saldo van Bonaire zal ter beschikking van de Gezaghebber worden gesteld onder mededeling wat het Comité alhier met haar eigen saldo zal doen.

Het archief zal worden overgedragen aan de Gouvernements-Secretaris.

De kaart gemaakt door de Heer Pandellis zal eventueel met lijst en gevernist opgehangen worden in de hangar op HATO.

Mr. Jas bedankt namens de leden het Bestuur voor het verrichte werk.

De Heer Kiés dankt Penningmeester en Secretaris voor hun toewijding en ontbindt het Comité waarna de vergadering gesloten wordt.

N.S.B. in Nederland.

Naar aanleiding van een bericht in ons blad, waarin werd medegedeeld, volgens gegevens van de Sociaal Democraat Alberda, dat de N.S.B. reeds tot het halve ledental was gedaald, stuurt onze lezer C.H.V. een exemplaar van Volk en Vaderland, waarin (vanzelf sprekend) deze bewering wordt ontkend. Het blad beweert zelfs, dat het ledental verdubbeld is en tot bijna 40.000 is gekommen.

Wie zal het bewijzen?

We zullen de verkiezingen afwachten en zien of volgens de cijfers van het blad, de sociaal democraten dan slechts tweemaal zo sterk zullen blijken te zijn, als de N.S.B.

De Snip.

In El despertador lezen we dat tot einde Februari de Snip vervoerd heeft: 244 passagiers naar Curaçao, d.i. gemiddeld 9 passagiers per reis.

Naar Aruba werden vervoerd 217 passagiers of gemiddeld 8.

Van Aruba naar Curaçao werd 15.965 gram post vervoerd en omgekeerd 5,885 gram.

Aruba is dus hier ariba.

Pater Hart.

Woensdag kwamen van St. Barthelemy verontrustende berichten omtrent Pastoor Hart. Een telegram bracht het bericht dat hij voorzien was van de laatste HH. Sacramenten.

Een later telegram meldde dat er weinig hoop was wegens hartzwakte.

Gelukkig kwam Vrijdag een bericht dat de toestand veel beter was. We hopen en bidden voor herstel.

Volgende week gaat op assistentie naar St. Barthelémy Pater Koenen, naar Barber Pater Lamers en naar Willebrord Pater van Teefelen.

Rev. Frater Tharcisio.

Met het m.s. Colombia komt hier de ZeerEerw. Frater Tharcisio, Superior generaal van de fraters van Tilburg, voor de visitatie van de huizen op Curaçao, Aruba en Bonaire.

Welkom.

Welkom.

Met het m.s. Colombia komt Zondag a.s. hier Zuster Bonaventura, van de Congregatie van de Zusters van Schijndel. Zuster Bonaventura (Emma La Reyna) is een Curaçaose van geboorte.

Klaproos op de Isla.

Dinsdag avond gaf de St. Thomaskring een uitvoering van het blijspel Klaproos in de club van de C.P.I.M.

Het was een groot succes.

Van Aruba.

Woensdag keerde hier weer terug met het s.s. Libertador Z. H. Exc. Mgr. Verriet in gezelschap van Pater van Teefelen.

Columbia.

Het m.s. Columbia zal Maandagmorgen om 6 uur onze haven binnenkomen.

Toeristenschepen.

Deze week hebben we op bezoek gehad het s.s. Rotterdam en de M.V. Britanic en Georgic.

In de week van 10-16 Maart worden er geen touristenschepen verwacht.

Nieuw dagblad.

De Cur. Volkskrant heeft het proefexemplaar gezien van een nieuw dagblad, dat de uitgeversnaam draagt van de Heer K. van Gogh, secretaris van de directie van de C.P.I.M.

Het blad is dus een uitgave van de C.P.I.M. en zal dan de tegenwoordige gratisnieuwsberichten vervangen.

De welkomstgroet van de Cur. Volkskrant is niet erg hartelijk.

Wij zullen met die groet wachten tot het verschijnen en kennismaking met het blad.

In dank ontvangen.

Van de Belgische consul alhier, ontvingen wij een strooibiljet, bevattende bijzonderheden over de wereldtentoonstelling die dit jaar te Brussel gehouden zal worden.

Van het consulaat van Colombia, een Turist Guide Popayan.

Van de K.N.S.M. lijst van de komende en gaande schepen over de maand Maart.

Regenval in het derde district van Curaçao over de maand Februari 1935.

Dokterstuin	15.8 m.M.
Kleine Berg	35.8 m.M.
Wespunt	29.7 m.M.
Soto	19.1 m.M.
Barber	49 m.M.
St. Willebrordus	30.7 m.M.

Regenval over de maand Februari 1935 in het tweede district.

Rust	13 m.m.
Santa Rosa	13 m.m.
Klein Kwartier	14 m.m.
Zuurzak	11.3 m.m.
Scherpenheuvel	13.1 m.m.
Gr. St. Joris	18.5 mm..
New Port	24 m.m.
Santa Maria	35.7 m.m.
Blauw	27 m.m.
Hato	32 m.m.

K
KRO
O

PHOHI-UITZENDING

op Zondag, 10 Maart 1935 van 15.00—16.00 uur v. A.T. op golflengten 19.71 en 25.57 M.

1. Pausmars.
2. Medische Causerie.
3. a. Festjubel Mars H.L. Blankenburg
   b. Ouverture Das Leben ein Traum Rich. Eilenberg
   door het K.R.O.Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Fragmenten uit de operette „Het witte paard". R. Benatzky. door het K.R.O.Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.

Politiebericht.

Op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

1 vulpen voorzien van initialen.
1 zonnebril.
1 dasknijper.
1 kralen armband.
1 aktetas, inhoudende 1 blikje en 1 stukje zeep.
1 broche met imitatie parelen.
1 vulpotlood.
1 fietspomp.
een bedrag aan geld.
1 een sleutel met plaatje.
een bedrag aan kleingeld.

Zeilvaart over de maand December 1934.

binnengekomen van:		vertrokken naar:	
Aruba	36	Aruba	30
Azua Sto. Dom.	1	Bonaire	29
Bonaire	24	Sto. Domingo	1
Higuerote	2	Guanta	3
La Guayra	2	Jacmel	3
Da Vela de Coro	4	Jamaica	1
Las Piedras	2	La Guayra	8
Maracaibo	1	La Vela de Coro	23
Mayaguez	1	Maracaibo	1
Ponce P.R.	1	Mayaguez	1
Pto. Cabello	13	Pto. Cabello	13
Rio Hacha	2	Pto. Sucre	2
Tucacas	26	Rio Hacha	3
Zee	4	Trinidad	1
Totaal	119	Totaal	120

STAAT

van het aantal vaartuigen die het eiland Curaçao in de maand Februari 1935 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

ZEILSCHEPEN.

		inhoud in M³	
	Aantal	Bruto	Netto
Vorige maanden	118	13.475	11.916
Februari	119	13.534	12.331
Totaal	237	27.009	24.247

STOOMSCHEPEN.

		inhoud in M³	
	Aantal	Bruto	Netto
Februari	381	4.639.010	2.574.239
Vor. mnden.	407	4.422.496	2.447.368
Totaal	788	9.061.506	5.021.607

GEMENGD NIEUWS.

NU ITALIë'S CHAUFFEURS MINDER CLAXONNEREN.

Minder verkeersongevallen het gevolg.

Het verbod tot het overmatig gebruiken van de autohoorn heeft in Italië geleid tot een vermindering van het aantal verkeersongevallen.

Zoals men weet, werd het verbod van kracht in de tweede helft van December j.l. en gedurende dit tijdvak hadden er te Rome 20 verkeersongevallen plaats, tegen 40 in de overeenkomstige periode van het vorig jaar.

De bladen wijzen er op dat deze cijfers nog aan betekenis winnen, indien men bedenkt dat het aantal inwoners van Rome, dat in 1933 1.045.085 bedroeg, het laatste jaar met 40.000 is toegenomen.

Niet alleen te Rome, doch ook in andere plaatsen waar de proef is genomen, zoals te Milaan en Florence, valt een vermindering van het aantal ongevallen te constateren.

In de Italiaanse steden, die vroeger tot de rumoerigste behoorden, heerst nu rust, nu zij niet meer kunnen claxonneren, hun motor zoveel mogelijk lawaai laten maken.

KOGELVRIJE AUTOMOBIEL VAN KONING ALBERT.

Een stuk uit de nalatenschap van „Texas" Guinan.

„Texas" Guinan, de bekende Broadway Nachtclub-koningin, die in November 1933 plotseling is overleden, heeft haar gehele vermogen, ten bedrage van 52.405 dollar aan haar moeder nagelaten.

Haar testament, dat slechts uit één getypt velletje bestond, was ondertekend „Texas" Guinan, ofschoon haar werkelijke naam Mary Louis Guinan was.

Haar bezittingen zijn in December 1933 verkocht. Hieronder bevond zich een kogelvrije automobiel, die naar men zegt, eens aan Koning Albert van België heeft toebehoord. In het begin van het vorige jaar is deze auto naar België gezonden, om daar in een museum te worden geplaatst.

EEN LIGA TEGEN BIJGELOOF.

De leden begaan zoveel mogelijk „ongeluksdaden".

Amerika is nu eenmaal het land van eigenaardige verenigingen en organisaties. Men vindt daar verenigingen, die wedrennen voor schilpadden en springconcoursen voor kikkers organiseren, men vindt er ook een club, die de meest onbeschaamde leugenaar van het hele jaar met een prijs beloont.

De merkwaardigste van dit soort verenigingen is echter wel de z.g. Liga tegen het bijgeloof, welker leden zich niet alleen tevreden stellen met de verspreiding van literatuur, waarin de dwaasheid van het bijgeloof wordt aangetoond, maar die de superstitie ook practisch te lijf gaan, door zoveel mogelijk „ongeluksdaden" te begaan.

Negen en twintig leden van deze liga hebben vijf dagen lang te Chicago vertoefd en dag aan dag niets gedaan dan onder ladders doorlopen, spiegels stukslaan, met zout morsen, paraplu's in de kamer openen en zwarte katten over de weg laten lopen. Natuurlijk staken ze ook steeds drie sigaretten met een lucifer aan en maakten zij zoveel mogelijk gebruik van no. 13.

Men kan het streven van deze liga niet anders dan toejuichen en het is dan ook maar te hopen, dat zij met haar propaganda veel succes heeft.

De Uiver.

In de laatste nummers van Roeping lazen we een gedicht van Math. Kemp, door de ramp van de „Uiver" ingegeven. Het eindigt als volgt:

„Nog dertien mijlen. Daar landen we veilig!"
De demon der diepte grijpt een vlerk,
doch kreunend weerstaat het menschenwerk,
Er voelen zich twee onheilig...
Vuurslagen schroeien plots nerven en oogen;
de stalen vogel kantelt en deinst.
„Wat daar opeens uit het duister grijnst?
Mijn leven was hebzucht en logen!"
Dan stort zich een zon van snerpend vuur,
met een slag die de harten splijt,
over den held aan het smeltend stuur,
en slingert de zielen in de eeuwigheid,
weg uit crisis en tijd.
Gelijk Astharot in streependen brand
dwarlen de kenners van copra en thee
naar de puntige kuiven der starre zee
van hatend graniet en zand.
En de morgen rees met onnoozelen gloed,
na den nacht die de zes levens brak,
over duizend hellingen rozig en zoet,
over pieken en duinen als suikergoed
en over 't verkoolde wrak.

Heden overleed onverwachts, na een kortstondig lijden, onze innig geliefde Man en Vader, den Heer

Sjoert de Jonge

in de leeftijd van 53 jaar.

J. DE JONGE--KOLK.
H. F. DE JONGE.

Liga di Socorro.

Bovengenoemde Liefdadigheids-Instelling heeft gedurende het jaar 1934 ontvangen aan opbrengst der loterijen van de Fortuna-bond en collectie de som van fl. 5017.78 en liefdadige doeleinden besteed de som van fl. 4659.55.

BESTUUR DER LIGA DI SOCORRO.

Last van Zenuwen?

DAT gevoel van prikkelbaarheid, van vermoeidheid en lusteloosheid - al die verschijnselen van zenuwzwakte zullen als sneeuw voor de zon verdwijnen na een geregeld gebruik van Sanatogen. Sanatogen sterkt de zenuwen omdat het de zenuwcellen voedt met phosphorus, de bouwstof van energie en kracht.

„*Er is geen voedsel, dat zóó de verloren krachten herstelt als Sanatogen*" schrijft een bekend geneesheer en gij zult de waarheid van zijn woorden zelf ondervinden als gij eenmaal begonnen zijt Sanatogen te gebruiken. Uw klachten zullen verdwijnen om plaats te maken voor dat heerlijke gevoel van dóór en dóór gezond te zijn. **Koop nog vandaag een bus Sanatogen.**

Het Zenuwsterkend Voedsel.

Overwint

Vermoeidheid
Lusteloosheid
Zwakte
Maagbezwaren
Slapeloosheid

Verkrijgbaar in alle Apotheken

WHISKY

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS
Agenten.

Compañia Trasatlántica
(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Kanarische Eilanden (Tenerife en|of Las Palmas), Cadiz en Barcelona:

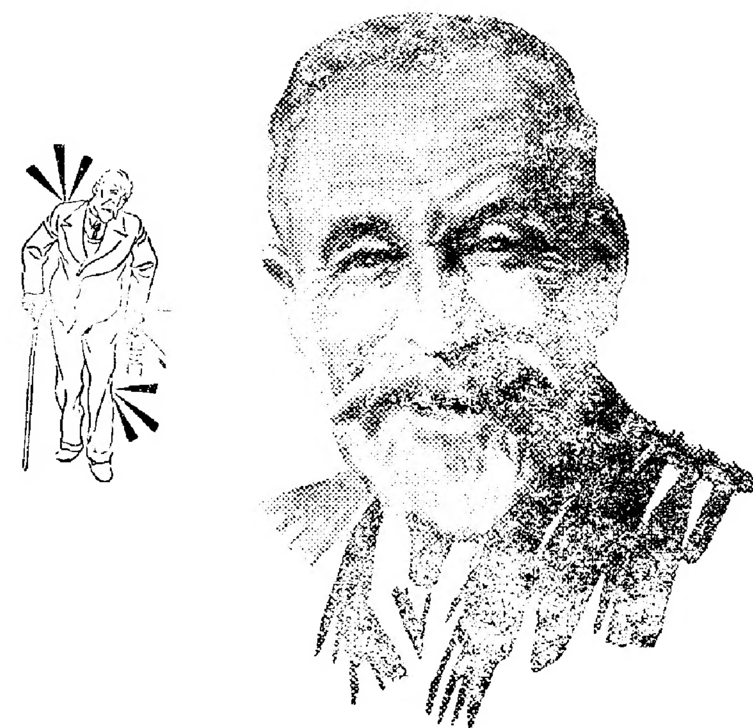
SS. „JUAN S. ELCANO" 19--20 Maart.
SS. „MAGALLANES" 16--17 April.

Categorie 1ste klas hotel, zwembad, cine, etc etc.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

„Geen geval zoo erg als het mijne"
zegt een oude rheumatiek-lijder.
Nu 77 en flinker dan 20 jaar geleden!

„Zes jaar lang heb ik er over gedacht om dezen brief te schrijven. Het mag vreemd lijken, maar ik heb deze zes jaar steeds in de krant gekeken, of er ook één geval genoemd werd, dat zoo erg was als het mijne, maar ik heb er géén gezien! Ik had altijd last van zware hoofdpijn en leed aan rheumatiek, zoo erg als 't maar kon. Ik kon niet loopen, zonder twee stokken; ik kon niet om de tafel loopen, zonder me daaraan vast te houden. Toen was ik nog geen vijftig.

Nu zal ik bij leven en welzijn in Maart 77 worden. Ik heb meer dan 22 jaar lang Kruschen Salts gebruikt en geniet een uitstekende gezondheid, beter dan toen ik nog vijftig was. Ik heb geen spoor van rheumatiek, heb het al sedert jaren niet meer. Als dus iemand Kruschen Salts kan waardeeren ben ik het wel. Ik voel me niets ouder dan toen ik 50 was en ik kan zonder eenige moeite 6 K.M. per uur loopen."

F. L.

Geen middel kan rheumatiek blijvend genezen, tenzij het drie afzonderlijke functies verricht. Deze zijn: 1. oplossen der naaldscherpe urinezuur-kristallen, die de pijnen veroorzaken; 2. afscheiden van deze kristallen uit het lichaam; 3. voorkomen dat het urinezuur zich weer kan ophoopen. Een enkelvoudig zout heeft maar een enkelvoudige werking, en dat is niet voldoende. In Kruschen vindt U een combinatie van zes verschillende zouten. Twee dezer zouten zijn de meest werkzame oplossers van urinezuur, die de medische wetenschap kent. Zij ronden spoedig de scherpe kanten af van de pijnlijke kristallen en veranderen deze in een onschadelijke oplossing. Andere zouten in Kruschen sporen de werking der nieren aan en helpen deze om de opgeloste urinezuur-kristallen op natuurlijke wijze te verwijderen. Verder bevat Kruschen nog andere zouten, welke voorkomen, dat het voedsel in Uw organisme kan gaan gisten en zoodoende een verdere vorming van kwaadaardig urinezuur voorkomt. Hieruit ziet U dus de eenvoudige verklaring, waarom ... dat regelmatig „de kleine, dagelijksche dosis" krijgt.

Kruschen Salts

Fabrikanten: E. Griffiths Hughes, Ltd., Manchester, Engeland.

Het beste is niet te goed voor uw kinderen.

Als gij uw kinderen Campbell's Groenten Soep geeft, dan *weet* gij dat er geen betere kon gegeven worden. Het is de kwaliteit — uitsluitend de kwaliteit — die zulk een reputatie heeft verleend aan de Campbell's.

Niet alleen gaan er 15 verschillend groenten in deze soep, maar ze zijn daarenboven de beste die voor geld te krijgen zijn. We hebben ons eigen recept. Onze wereldberoemde fransche chef-koks zijn meesters in de kunst om deze soep een heerlijken geur te geven.

Dit is een ideale soep voor de jeugd; ze verstrekt een gezond, versterkend groentenvoedsel. Geeft ze dikwijls.

Campbell's SOUPS
LOOK FOR THE RED AND WHITE LABEL

West India Mercantile Co.
Agenten.

voor prijzen enz.
C. Winkel & Zonen.

Verkrijgbaar in alle provisiewinkels.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

Snelste verbinding met passagiersboten tussen Curaçao en:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	2|3 April
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	16|17 April
	SS. „AKAROA"	(15.128 Ton)	(C)	30 April
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	11/12 Maart.
	SS. „ROTORUA"	(12.250 Ton)	(T)	20/21 Maart.
	SS. „TAMAROA"	(12.500 Ton)	(T)	18|19 April

C — Cabin Class T — Toeriste Klasse

Cabin Klasse naar Panama	£ 7—10—0	(Minimum)
Toeriste Klasse naar Panama	5—0—0	„
Cabin Klasse naar New Zealand	42.—	„
Toeriste Klasse naar New Zealand	28.—	„
Cabine Klasse naar Engeland	30.—	„
Toeriste Klasse naar Engeland	20.—	„

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Koninklijke Luchtvaart Mij N.V.

AFDELING: WEST-INDIE.

—o—

DIENST CURAÇAO -- ARUBA
DINSDAGS en ZATERDAGS.

		Ochtenddienst	Middagdienst
Vertr.	Hato	8.00	4.00
Aank.	Aruba	8.35	4.35
Vertr.	Aruba	8.50	4.50
Aank.	Hato	9.35	5.35

PASSAGEPRIJZEN:

Enkele reis	fl. 20.—
Retour (geldig 2 maanden)	fl. 36.—
Dagretour	fl. 32.—

RONDVLUCHTEN BOVEN CURAÇAO

tegen fl. 7.50 per persoon, bij deelname van tenminste 8 personen, bij voorkeur na tijdige afspraak.

Inlichtingen, biljetten en reserveringen bij:

De Agenten: S. E. L. Maduro & Sons — en ook bij: Koninklijke Nederlandse Stoomboot Mij.

KONINKLIJKE NEDERLANDSE STOOMBOOT MIJ N.V.
ROYAL NETHERLANDS STEAMSHIP COMPANY
CIA. REAL HOLANDESA DE VAPORES.

De noodzakelijkheid is gebleken de toelating van bezoekers aan boord onzer Colon lijn en Suriname lijn schepen te beperken. In verband daarmede zullen ALLEEN bezoekers worden toegelaten op vertoon van een kaart, die aangevraagd dient te worden bij onze Passage Afdeling. Bezoekers, niet in het bezit van hun kaart, zullen niet worden toegelaten.

Por circunstancias especiales nos hemos visto obligados a restringir visitas abordo de nuestros barcos (linea Colón y Surname) surtos en este puerto. Serán aceptados UNICAMENTE los visitantes provistos de un permiso que podrán solicitar donde nuestro Departamento de Pasajes. Visitantes sin permiso no serán admitidos abordo.

It has been found necessary to limit the admittance of visitors on board our Colon- and Surinam Line vessels. Therefore visitors will only be admitted on presentation of a permit, forwhich one should apply to the Passenger Department. Visitors not in possession of such a permit will not be admitted.

Curaçao, March 5th. 1935.

Trátele los resfriados con el método verificado

CUANDO un resfriado ataca a un niño, no hay que arriesgarse. El dinero que se ahorra descuidando un resfriado — o experimentando con remedios dudosos — bien puede ser el precio que uno paga por predisponerse al desarrollo de enfermedades más graves, como bronquitis, pulmonía, mastoiditis, etc.

Predilecto de las madres por dos generaciones

No hay necesidad de experimentar. Trátense los resfriados de la manera que 26 millones de madres — en 70 países — han probado y comprobado para provecho de usted...con el Vicks Vaporub. Desde hace 40 años, las madres prefieren el Vaporub, no solamente porque trae inmediato alivio, sino porque este método *externo* evita el peligro de trastornar el estómago delicado de los niños. Basta frotarles Vaporub en el cuello y el pecho al acostarlos.

Si bien el Vicks Vaporub es especialmente indicado para los resfriados de los niños, su potente doble acción — tanto *penetrante* como *vaporizante* — hace que sea sin igual para los adultos también.

VICKS VAPORUB

Más de 26/17 millones de pomos se usan anualmente

v. ROSSEM'S
Poorters-Toeback
DE BESTE VARINAS

Adverteer steeds in de Amigoe di Curaçao.

SPORT-RUBRIEK

Officiele Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

Zondag 3 Maart.

Proefwedstrijd H.V.V.—R.C.C. 1—2.

Stand Competitie-wedstrijden per 17|2|'35.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
HERCULES	14	9	3	2	25	7	21
ASIENTO	14	9	3	2	25	16	21
R. C. C.	14	8	3	3	33	9	19
BISMARCK	14	6	4	4	18	16	16
TRAPPERS	14	6	4	4	18	16	16
VOLHARDING	14	5	1	8	24	18	11
M. S. V.	14	2	2	10	11	43	6
GO AHEAD	14	0	3	11	2	30	3

Stand Beslissingswedstrijden.

Vereniging	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	1	1	0	0	3	0	2
HERCULES	1	0	0	1	0	3	0

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 10 Maart.

Besl. wedstrijd ASIENTO — HERCULES. Aanvang 4.30 uur n.m. precies.

Scheidsrechter Hr. Elfrink.

De Jaarlijkse Algemene Vergadering zal worden gehouden op Woensdag 27 Maart 1935, des avonds om 8 uur in het gebouw van het Dameskransje „Eendracht Maakt Macht",, Curaçaostraat 50.

Agenda:

1. Opening door den Voorzitter.
2. Mededelingen van het Bestuur.
3. Notulen v. d. vorige Algemene Vergadering.
4. Verslag van het Bondsbestuur over het afgelopen verenigingsjaar.
5. Rekening en verantwoording van het Bondsbestuur over het gevoerde beheer der geldmiddelen.
6. Verslag van de Kas-Commissie.
7. Bestuursverkiezing.
8. Benoeming van de Kas-Commissie voor het lopende verenigingsjaar.
9. Sluiting.

IN- EN AFSCRIJVINGEN

Werkende Leden van 24 Februari t/m 4 Maart 1935.

Ingeschreven:

„HERCULES"	C. MADURO, Batipanja baai	per15/2/'35.
	J CUALES, St. Helena No. 72	per 15/2'/35.
	E. ROMANO, Verlengde Naniesteeg No. 52	per 15/2/'35.
	J. WHALRUS, Wilhelminastraat No. 24	per 15/2/'35.
	E. [illegible]ONDYK, Charro	per 15/2/'35.
	F. PI[illegible]EDO, Conscientiesteeg	per 18/2/'35.
„R.C.C."	W. WALRAVEN, Waterfort	per 27/2/'35.

Afgeschreven:

„R.C.C."	J. G. HOFMANS, Waterfort	per 27/2/'35.
	E. CHIRINO, ?	per 28/2/'35.

Candidaatstellingen voor Bestuur en Kas-Commissie (Financiële Commissie) moeten bij den 1sten Secretaris — Pietermaai 43 — zijn ingediend op uiterlijk 13 Maart 1935.

Periodiek aftredend is het Bestuurslid **E. Minguel.**

Door het Bondsbestuur wordt de Heer Minguel wederom candidaat gesteld.

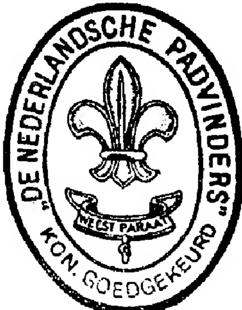
Voor de Kas-Commissie (Financiële Commissie) stelt het Bondsbestuur de volgende candidaten: J. Haayen (Asiento), De Rooy (Transvaal), Goeloe (Trappers), Nahar (Transvaal), H. M. Henriquez R. (Jong Holland).

Candidaatstelling voor de COMMISSIE VAN BEROEP, (5 leden), STRAFCOMISSIE (5 leden), SPELREGELS — en PROTESTCOMMISSIE (3 leden), REGLEMENTSCOMMISSIE (3 leden), ELFTALCOMMISSIE , (3 leden), SCHEIDSRECHTERSCOMMISSIE (3 leden, scheidsrechters van de C.V.B.) worden bij de 1ste Secretaris ingewacht uiterlijk op 20 April.

Candidaatstellingen moeten steeds vergezeld gaan van een schriftelijke verklaring van de candidaat, dat hij een eventuele benoeming zal aanvaarden.

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING

WILLEMSTAD — CURACAO.

GROEP I.

GROEPNIEUWS van Maandag 11 tot en met Zondag 17 Maart 1935.

Uit de leiderskamre. Geinstalleerd tot verkenner: Walther de Hoop, Willy Walking.

Ingeschreven als nieuweling: Luis Fernandez, Wilfred Gorsira.

Op de Troepraad van Zondag 3 Maart jl. is besloten om op 20 en 21 April een week-end op Groot Piscadera te houden, waarbij we alle Vaders der Troep beleefd uitnodigen met ons mede te kamperen.

Patrouille-bijeenkomsten. Dinsdag 12 Maart voor Wolven en Herten. Woensdag 13 Maart voor Arenden en Vossen. (Beide avonden is de tijd der bijeenkomst zoals gewoonlijk, P.L.'s lassen in hun programma. een kwartier boksles in Voor de bijeenkomst Kimspel klaarleggen).

Nieuwelingen training. Donderdag 14 Maart. Voor alle nieuwelingen om half vijf verzamelen in de leiderskamre. Training duurt tot half zes.

Troepavond. Vrijdag 15 Maart. Om kwart over zes op het groepterrein present. Avond oefening stenen koraal. Overval van het huis. Thuiskomst is 9 uur.

Ereraad. Zondag 17 Maart. Op deze Ereraad zijn ook de A.P.L.'s tegenwoordig. Om 5 uur verzamelen. Programma: Erezaken.

Troepbijeenkomst. Zondag 17 Maart. Stads spoorzoek oefennig. Om 6 uur allen present op het groepterrein. (In burger). Beëindiging der oefening is om 8 uur.

De Rimboe jachten dezer week.

1e Horde der afdeling Willemstad-Curaçao. **Dinsdag.** Om half vijf present zijn. Horde-spelen en stertraining. Verhaal en voetballen.

Zaterdag. Om 2 uur verzamelen. Wedstrijdtraining en Rimboedansen. Zwemmen en handballen.

Goede Jacht.

AKELA.

Zeven maanden onder De Bosmensen.

Zoals bekend, wordt door enkele geleerden onder leiding van Pater Sebesta S.V.D. een diepgaand wetenschappelijk onderzoek ingesteld onder de Pygmeeën in de oerwouden van Afrika. Prof. Dr. Martin Gusinde S.V.D. geeft ons in een particulier schrijven enkele belangwekkende mededelingen omtrent deze ontdekkingsreizen, die binnenkort beëindigd zullen worden.

„Onze onderzoekingstochten in de oerwouden aan de Boven-Itoeri zullen wij binnen enkele weken beëindigen. Sedert einde April hebben wij voortdurend onder de Pygmeeën vertoefd. Wij hadden ons op vijf, ver uiteenliggende plaatsen in het oerwoud zo goed mogelijk ingericht. De gezinnen van twee of drie stammen werden uitgenodigd, of beter aangelokt, om hun hutten rond deze nederzettingen op te bouwen. Dit voortdurend samenleven stelde ons in staat zeer belangrijke ontdekkingen te doen omtrent de levenswijze en de eigenaardigheden van deze Pygmeeën-volken.

Wij verrichtten onze anthronometrische onderzoekingen bij ongeveer 1200 volwassenen. **Het was ons daardoor mogelijk het gespecialiseerde type van** van de Itoeri-Pygmee zuiver vast te leggen. Deze onderzoekingen werden nog vervolledigd met die bij naburige negerstammen en bij kleurlingen van deze beide groepen. Het aantal Pygmeeën, dat in het gebied van de Itoeri rondzwerft, beloopt enige duizenden zielen, de talrijke kinderen medegerekend. Ongeveer drie maanden geleden heeft Dr. J. Jadin, bacterioloog aan de Katholieke Universiteit te Leuven, zich bij ons gevoegd om bacteriologische onderzoekingen te verrichten.

Pater Sebesta is al evenzeer tevreden over de resultaten van zijn arbeid. Hij heeft zich hoofdzakelijk bezig gehouden, met de studie van de taal en de grammaticale bijzonderheden van het „Kilese", dat de Oostelijke Itoeri-Pygmeeën spreken en het „Kibira", de taal van de meer Westelijk wonende Pygmeeën. Bovendien heeft hij inlichtingen ingewonnen omtrent de godsdienstige en mythologische voorstellingen, alsmede de maatschappelijke instelling van dit zonderlinge volk.

Alles nu wat wij na oneindige navorsingen met veel geduld en opofferingen hebben verkregen, geeft een algemeen beeld van de cultuur en het rassentype van deze Itoeri-Pygmeeën.

Wij kunnen dus onze taak als geëindigd beschouwen. De laatste tijd ondervinden wij allen een lichte afmatting en vermoeienis, deels tengevolge van het ongunstige klimaat en ongewone levenswijze, deels ook tengevolge van het voortdurend samenzijn met de onrustige, rumoerige Pygmeeën.

Toen wij onze verschillende kampen ontruimden, hebben wij van de Pygmeeën afscheid genomen en zijn wij met kisten en pakken vertrokken. Verschillende volwassen Pygmeeën hadden wij als dragers gehuurd. Nadat wij ongeveer een uur door het bos hadden gemarcheerd, bereikten wij het naastebij gelegen negerdorp,, waardoor een brede autoweg loopt. Hier werd onze overvloedige bagage opgestapeld. Daar verdeelden wij onze levensmiddelen en ieder van ons ging met zijn bagage zijn eigen weg.

Terug! Maar nog niet naar huis!

Ik verliet als eerste het negerdorp van 't opperhoofd Paligbo en begaf mij 20 K.M. in Westelijke richting naar het dorp van het Barbira-Opperhoofd: Ause Moekoebwa. Spoedig na mij nam Pater Sebesta de weg over Mamabasa naar het dorp van het opperhoofd Schaminvnga. Hij wilde daar nog enkele weken verblijven, om dit dorp, dat met de Pygmeeën verwant is, te leren kennen.

Vervolgens zal hij naar de missiestatie in Basabaka gaan, om daar enige tijd rust te nemen. Dr. Jadin, die nog voor vijf dagen was achtergebleven, is thans ook in Westelijke richting vertrokken, om in de omgeving van Wamab enige steekproeven te nemen voor zijn bloedonderzoekingen.

Ik heb Moeboebwa uitgekozen om mijn zomatologische onderzoekingen te voltooien. Want het schijnt, dat de Basua, die daar wonen, nog 'n weinig kleiner van lichaamslengte zijn, dan hun buren in het Oosten.

Overigens gelijken beide groepen volkomen op elkander. Bovendien wilde ik mij op de hoogte stellen met de levenswijze van deze dwergen. Een belangrijk onderdeel hiervan is de drijfjacht met netten.

Reeds de dag na mijn komst in het dorp was ik in staat een volkrijke stam diep in het oerwoud te bezoeken. Ik had reeds aanstond het vertrouwen van deze mensen gewonnen. Spoedig waren er ook andere stammen met mijn aanwezigheid bekend en thans wacht iedere morgen een grote groep van deze kleine mensjes, totdat ik te voorschijn zal treden uit mijn kleine lemen hut. Dan verricht ik mijn opmetingen enz.

Er bieden er zich zovelen aan, dat ik het werk niet af kan en velen terug moet sturen. Ook thans, nu ik deze brief schrijf, is het buiten weer een groot rumoer voor mijn tent. Men behoeft daarover niet verstoord te worden, want ook de Pygmee verloochent zijn ware aard niet.

Vanuit dit hutje, aan de weg tussen Iroemoe en Stanlevville onderneen ik mijn onderzoekingstochten naar de verschillende stammen.

Een drijfjacht in het oerwoud.

Enkele dagen geleden heb ik deelgenomen aan een drijfjacht bij de Bandigboeboestam.

Twaalf jonge mannen verlieten het eerst het dorp met een 35 tot 50 Meter lang en anderhalve Meter breed net. Dit net wordt breed uitgehangen en boven aan takken of twijgen bevestigd. De onderzijde hangt op de grond af. Op een afstand stellen zich een dertigtal vrouwen en meisjes op, die op een gegeven ogenblik onder veel lawaai op het net afstormen, om zo de dwerg-antilopen op te jagen.

Dicht in de nabijheid staan de mannen gereed met pijl en boog, om het wild, dat verward geraakt in de grote mazen van het net, te doden.

De eerste jacht leverde niets op, omdat door onvoorzichtigheid van enkele jagers drie antilopen konden ontvluchten. Toen werd het net op een andere plaats gespannen en weer dreven de vrouwen de dieren in het net. Ditmaal bestond de buit uit twee grote antilopen. Mij werd een levend dier, dat niet verwond was, ten geschenke gegeven en daar ik mij niet onbetuigd wilde laten, schonk ik ieder deelnemer aan de jacht twee grote lepels zout. Dat was een vreugde! Ik heb mij maar spoedig aan dit lawaai onttrokken, want ik voelde mij afgemat. Bij deze mensen was van vermoeidheid evenwel niets te bespeuren, zij hebben een bewonderenswaardig uithoudingsvermogen.

In de volgende weken zal ik nog verder naar het Westen gaan om mij daar nog enige tijd te vestigen en aldus een volledige kennis te krijgen van deze kleine bosbewoners. De onderzoekingen worden hier buitengewoon vergemakkelijkt doordat men zich overal van het „Kingwana", een algemeen verbreide taal, kan bedienen. De meeste negers kennen naast deze hun moedertaal nog een andere taal, hetgeen natuurlijk ook mijn taak veel verlicht. Mijn kok spreekt bijvoorbeeld met het grootste gemak vijf talen.

Wij zullen ons geleidelijk aan door de Oost-Kongo naar Soedan en Egypte begeven om dan begin Mei in Europa terug te keren.

„ONZE TAAK IS: EUROPA TE REDDEN".

Hilaire Belloc over het nationalisme en de godsdienst.

De Gilde van de Klare Waarheid in Engeland heeft voor enige weken haar gouden jubileum gevierd.

Bij deze gelegenheid werden in Londen en Liverpool grote katholieke betogingen gehouden. Onder de verschillende sprekers bevond zich ook de bekende Engelse literator, Hilaire Belloc, die een zeer indrukwekkende rede heeft gehouden, waarvan wij de beknopte inhoud hieronder laten volgen.

„In het algemeen gesproken is het onze taak, behalve de zaligmaking der zielen en de verspreiding van het H. **Geloof ook de Europeese beschaving te redden. Niemand anders is hiertoe in** staat.

Het geloof is het behoud van Europa. Wanneer Europa de godsdienst verwerpt, dan zal het te gronde gaan. Slechts het geloof kan het redden.

„Gij kunt niet de gehele wereld herstellen omdat het H. Geloof nooit over de gehele wereld zal verspreid zijn."

Gij zult hiertoe ook niet in staat zijn door de economische regeling af te kondigen, al moge deze dan ook nog zo waarachtig zijn. Wanneer gij Europa weer gelovig kunt maken, als gij door het katholicisme het evenwicht weer kunt herstellen dan volgt het overige vanzelf.

De grote vijand.

In Engeland hebben wij één vijand. Is deze vijand overwonnen, dan zal ook het overige slagen. De vijand bestaat hierin dat men meent dat godsdienst een nationaal eigendom is. Niet-katholieken beschouwen de Kerk als een vreemde buitenlandse instelling.

Gij moet U met alle macht verzetten tegen de bewering, dat Engeland steeds protestant zou zijn geweest.

„Sedert wanneer is Engeland antikatholiek? Sommigen zullen U zeggen: sedert Hendrik VIII.

Engeland is nog slechts 200 jaar nietkatholiek."

Gij moet U thans niets laten voorspreken. Engeland is door en door antikatholiek.

De oude valse leerstellingen zijn weliswaar verdwenen, ofschoon zij nog langer hebben bestaan, dan ik had verwacht, maar zij hebben nog diepe sporen nagelaten.

De officiële geschiedenis van Engeland gaat uit van de gedachte, dat de katholieke kerk een vreemde instelling is. Doch de wereld gaat veranderen. Er leeft nog een weinig geloof en hierop moeten wij voortbouwen.

„Binnen 20 of 30 jaar zal Engeland, geheel in zijn voordeel, grote veranderingen hebben ondergaan. Valse leerstellingen zijn dan opgeruimd, maar er zijn nog steeds brandende vraagstukken, die om een oplossing vragen. En deze oplossing moeten wij geven."

Het bewijs dat wij slagen, zal zijn: boycot en aanvallen. En hoe meer wij aangevallen geboycot worden, des te duidelijker bewijs zal dat zijn dat ons doel volkomen zal bereikt worden.

Martelaren van Mexico.

We vonden in de Maasbode enkele namen van martelaren uit de ontzettende vervolgingen, waaraan de katholieken van Mexico hebben blootgestaan in de jaren 1926—1928 onder het bewind van den Godshater, generaal Calles. Talloze priesters en leken, trouw aan het H. Geloof, hebben toen hun leven gegeven en met hun bloed een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan het heerlijke boek der martelaren, dat zijn bladzijden telt uit alle eeuwen:

Florentino Alvarez uit Léon, gefusilleerd op 10 Augustus 1927, omdat hij leider was van het christelijk vakverbond.

Rafael en zijn zoon, Vicente Azevedo, in Augustus 1926 te Tlaxiaco gefusilleerd wegens verspreiding van katholieke brochures.

Pastoor Luis G. Batiz, Manuel Morales, Salvador Lara en David Rolden, de 15e Augustus te Chalchilhuites vermoord.

Manuel Bonilla te Toluca, gekruisigd en daarna gefusilleerd wegens verdediging van het katholieke geloof, de 15e April 1927.

Manuel en Rafael Campos uit Momax, de 22e Augustus 1926 met den boetvaardigen Callista Benjaminito Diaz, wegens weigering om hun geloof te verzaken, gefusilleerd.

Maria Guadeloupe Chairez, in Februari 1927 te Victoria doodgemarteld wegens bevrijding van gevangen katholieken.

De seminarist Thomas de la Mora uit Colima, 16 jaar oud, in Augustus 1927 opgehangen wegens propaganda voor het katholicisme.

Mateo Correa, priester, de 29e Januari 1927 gefusilleerd te Furango, omdat hij het biechtgeheim niet wilde schenden.

Martin Diaz, priester, 88 jaar oud, in 1927 te Purification vermoord.

Pastoor Miguel Diaz uit Autlan, in Februari 1927 opgehangen.

Fernando Escoto, vicaris van St. Juan de los Lagos, de 3e Mei 1927 vermoord.

José Garcia Farfan, koopman te Puebla, 21 Juli 1926 gefusilleerd wegens verspreiding van katholieke propagandalectuur.

Anacleto Gonzales Flores, advocaat, met Roman en José Vargas in April te Guadalajara wreedaardig gefolterd, wegens verdediging van het H. Geloof door woord en geschrift.

Miguel Guizir, priester, in Mei 1927 te Michoacan gedood wegens toediening van het H. Oliesel aan een zieke.

José Lopez, 1 September 1927 te Arandas van zijn tong beroofd, gefolterd en gefusilleerd.

Miguel Lopez, pastoor te Durango, in November 1926 wegens bescherming van een meisje tegen e dronken generaal, gefusilleerd.

Pedro Lopez, pastoor te Pueblo Nuevo, in December 1926 vermoord.

Vincente Lopez, pastoor te Fenancingo, in Mei 1927 te Mexico gefusilleerd.

Christobal Magallenes, pastoor te Totatiche, in Mei 1927 met Augustus Sanchez te Colothan gefusilleerd.

Mgr. José Mauriquez Zárate, bisschop van Huejutla, in Augustus 1926 „dood gevonden" in de gevangenis van Veracruz.

Manuel Melgarejo, 17 jaar oud en Jaquin de Silva, in September te Zamora gefusilleerd wegens propaganda voor het katholicisme.

P. Elias Nieves, O. E. S. A., in Maart 1928 vermoord wegens uitoefening van zijn priesterlijk ambt.

Juliana Olazar, onderwijzeres, in Januari 1928 te Huajuapam gefusileerd, omdat zij met haar lichaam een kruisbeeld tegen ontering beschermde.

Miguel Pro, S.J. een apostel van naastenliefde, tijdens de gruwelijke kerkvervolging met zijn broeder Humberto, de ingenieur Luis Segura en de arbeider Anton Firado, beschuldigd van de moord op oud-president Obregon. Ofschoon hun onschuld duidelijk bewezen was, werden zij door 'n geheime krijgsraad ter dood veroordeeld en de 23ste November 1927 gefusilleerd.

Pedro Razo, pastoor van Dolores, in Juli 1928 met zijn koster Jeronimo gefusilleerd wegens het lezen van de H. Mis.

Saba Reyes, priester in Totatlan, drie dagen en drie nachten gemarteld en de 24e April 1927 levend verbrand, daar hij de verblijfplaats van zijn pastoor niet verraden wilde.

Genara Sanchez, vicaris van Tamazulita, de 12e Januari 1927 opgehangen.

Senado, priester te Ciudad Guzman, in September 1927 na gruwelijke martelingen opgehangen en vervolgens gefusilleerd.

José Vargas, krantenjongen, in Maart 1927 te Morelia vermoord wegens het colporteren met het Zondagsblad.

David Maduro Vertia, S.J., de 12e Februari 1927 te Parras gefusilleerd wegens het uitreiken van het askruisje aan de gelovigen.

Deze lijst is niet volledig, doch zij geeft een beeld van de offermoed der Mexicaanse katholieken uit alle rangen en standen.

Het is een droeve lijst, doch glorierijk voor de Katholieke Kerk. Ook het bloed van deze martelaren zal ongetwijfeld het zaad voor nieuwe Christenen zijn.

U--73.

Wij, jonge officieren, droomden van vliegtuigen en onderzeeërs, van torpedojagers en luchtschepen; want het is niet prettig zijn tijd nutteloos te verdoen en met een sjerp om het lijf rond te lopen aan boord van een voor anker liggend schip van 23.000 ton, terwijl kameraden en vrienden de oorlog voerden en heel jong Duitsland zijn leven waagde.

Zo lezen we in het boek van Pastor Niemöller in zijn boek: Vom U-Boot zur Kanzel".

We hebben al eens eerder over deze merkwaardige man geschreven.

Pastor Niemöller, de leider van de Duitse protestanten, die zich niet lieten inlijven bij de Rijkskerk en in de Belijdeniskerk de vrijheid van de godsdienst tegen de inmenging van de staat verdedigen, is de zee-officier gebleven, die hij twintig jaren geleden was. Op en top soldaat en Duits patriot, schreef de man, die thans op een rijpere leeftijd gekomen is en reeds meer dan tien jaren lang als geestelijke onder zijn geloofsgenoten een groot aanzien geniet, de geschiedenis van zijn leven. En hij zou deze geschiedenis niet anders geschreven hebben als jonge luitenant in de eerste oorlogs-jaren. Reeds de titel van zijn boek tekent hem ten voeten uit: „Vom U-Boot zur Kanzel'.' Van de onderzeeër naar de preekstoel! Kon het kernachtiger?

Tot October 1915 blijft hij nutteloos zijn tijd verdoen aan boord van de „Thüringen". Dan komt de verlossende tijding: „Herr Leutnant, der Kommandant lässt bitten". Hij wordt benoemd bij de duikbotenafdeling, maakt een paar cursussen door en meldt zich dan op de U-73, een grote onderzeeër-mijnenlegger. De ontvangst had hartelijker kunnen wezen, — „Benoemd of niet benoemd, in elk geval weet u niet of ik u hebben wil!" zeide de commandant, — maar het is toch in de beste harmonie, dat men 1 April 1916 met vier-en-dertig mijnen aan boord koers zet naar de Middellandse Zee.

Bepaald voorspoedig is de reis niet. De U-73 draagt zijn bijnaam van „drijvende doodkist" met eere. Hij is een duikboot die in de regel niet duiken wil, de lanceerbuizen zitten bijna voortdurend onder water, zodat men de torpedo's niet verzorgen kan, het geschut is zo opgesteld, dat men zich geheel aan de vijand bloot moet geven alvorens te kunnen vuren, de „oude naaimachine", welke het geval in beweging moet houden, is bijna steeds kapot en altijd te langzaam, kortom, het slechte weer in de Atlantische Oceaan is heus niet nodig om Niemöller's humeur grondig te bederven. De eerste officier is de enige, die optimistisch blijft en met benijdenswaardige eetlust een ontbijt verorbert van een dikke snede brood met boter, leverpastei, marmelade en mixed pickles! Niemöller zegt, dat er over smaak niet te redetwisten valt, maar is toch zo vrij om zeeziek te worden.

Eindelijk, 11 April, het eerste treffen. Tientallen schepen zijn de langzaam lopende U-73 rustig uit de weg gegaan. doch de „Inverlyon" lukt dat niet. Zij wordt in de grond geschoten: een zwaar karwei, daar de zee telkens hoog over de kanonnen slaat. Dit eerste succes brengt geen betere stemming aan boord, want een matroos wordt weggeslagen en verdrinkt. De gramafoon speelt ter ere van de „Inverlyon" het „Deutschland über Alles", en dan: „Ich hatt, einen Kameraden".

Men legt mijnen voor Lissabon, wisselt valse vlaggeseinen met een Brits oorlogsschip voor Gibraltar en kan, wanneer deze truc mislukt, ter nauwer nood nog onderduiken, zet dan koers naar Kaap Bon, waar men niets kan uitrichten en stevent ten slotte naar Malta. Intussen vangt de radio het bericht op, dat het Noorse stoomschip „Tergeviken" voor Lissabon op een mijn gelopen en gezonken is.

Ook voor Valetta worden mijnen gelegd. In de duisternis van de nacht wil de U-73 een aanval plegen op een Engels oorlogsschip, doch de vijand is als gewoonlijk te vlug. „Laat maar gaan! Hij moet immers toch naar Malta?" zegt iemand. En inderdaad roept Nauen de volgende ochtend om, dat het slagschip „Rassell' op een mijn gelopen is: 24 man vermist, 676 man gered. Later zullen ook nog de mijnenveger „Nesturtium" en het gewapende jacht „Aegusa" door de mijnen van de U-73 tot zinken worden gebracht. Niemöller zit dan met zijn onderzeeër, waaraan practisch alles kapot is, in de Straat van Otranto. De navigatie is er moeilijk en gevaarlijk. Gewapende treilers slepen stalen netten met ingevlochten bommen door de zee, op jacht naar duikboten. Maar alles loopt goed af en wanneer de U-73 de 30ste April in de Bocche di Cattaro aanlegt, wordt de bemanning namens Keizer Franz Jozef gecomplimenteerd en onderscheiden. Alleen wanneer Niemöller zich een paar dagen later te Kiel aanmeldt, bezorgt hem een hoofdofficier een koude rilling: „Hè, leven jullie nog? Ik dacht, dat de U-73 allang verloren was gegaan!"

Neen, de U-73 is nog lang niet verloren! Doch er valt wel heel wat aan op te kalefateren. De duikboot wordt dus naar Pola overgebracht en voor de bemanning breekt een rustige tijd aan. Niemöller woont op het oude fregat „Adria", voelt zich uitstekend op zijn gemak te midden zijner kameraden, geniet de heerlijke lente van de Adriatische Zee, maakt uitstapjes op de Dalmatische kust en verbroedert met de Oostenrijkers; „want wij werden verbonden door de warme liefde voor het zelfde vaderland". Het eten is niet al te best en na de maaltijd heeft men gewoonlijk meer honger dan tevoren. Maar behalve dan dat Niemöller node brood en aardappelen mist, zet hij zich daar toch wel overheen. Het is volkomen normaal, dat de Duitsers de Oostenrijkers en de Oostenrijkers de Duitsers een „gala-diner" aanbieden, dat uit 'n mager groentesoepje en wat in olie gebakken visjes bestaat. De stemming komt er echter evengoed wel in. En wanneer soms om een uur of elf een paar vliegers worden weggeroepen om wat bommen naar Venetië te brengen, dan trekt zich daar ook al niemand wat van aan. Uiterlijk half twee zijn ze immers weer terug en het feest duurt tot in de vroege morgen. Pas 1 Juni 1916, wanneer het nieuws van de zeeslag bij Skagerrak bekend wordt, denkt men er weer aan, dat er nog altijd oorlog is.

Einde Juli gaat de U-73 er weer op uit. Bij het vertrek hapert het mechaniek nog bedenkelijk en na een paar dagen varen staan de zaken er schier hopeloos voor. Men wil echter doorzetten. Voor

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 10—16 Maart 1935.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Falcon	10	New-York	10	Aruba, Maracaibo
Tachira	10	Maracaibo	10	New-York
Iberia	10	P. Barrios	10	Hamburg
Volendam	10	New-York	10	Cristobal
Alemania	10	Maracaibo	—	Curaçao
Colombia	10	Amsterdam	11	P. Limon
Discoverer	10	Liverpool	11	Cristobal
El Libertador	11	Maracaibo, Aruba	11	Aruba, Maracaibo
Dalvangen	11	New-Orleans	11	Paramaribo
Remuera	11	New-Zealand, Cristobal	12	Southampton, Londen
Colombie	12	Le Havre	12	Cristobal
Baralt	12	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Amor	13	New-York, P. Cabello	13	Aruba, Maracaibo
Patricia	13	Hamburg	13	P. Barrios
Alemania	--	Curaçao	13	Maracaibo
Atlas	13	North Dom:, Haiti	—	Curaçao
Midas	13	South Dom:	14	Haiti
Crijnssen	14	P. Limon	14	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	14	Maracaibo, Aruba	14	Aruba, Maracaibo
Medea	15	Maracaibo	15	New York via P. Cabello
H. C. Horn	15	Hamburg	15	Cartagena
Miranda	—	Curaçao	15	Maracaibo
Lochmonar	15	Londen	15	Cristobal, North Pacifico
Baralt	—	Curaçao	16	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts
Caracas	16	New-York	16	Aruba, Maracaibo
Atlas	—	Curaçao	16	P. Rico, Domingo.

Saloniki worden mijnen gelegd, terwijl de U-73 rustig onder de kruisende wachtschepen doorvaart. En dan komt dat bravourstukje in de Golf van Orfano. Er liggen vele schepen op de rede, waaronder een Engelse kruiser, een monitor, een driemaster, een vrachtschip en een aantal lichters. De zee is als een spiegel en de periscoop, die alles verraden zou, wordt daardoor bijna onbruikbaar. Doch men sluipt onopgemerkt naderbij. De lanceerbuis wordt gericht. „Stoppen!... Vuur!" Tien seconden, twintig seconden, dertig seconden, 31, 32, 33 seconden, boem! Een treffer. Een grote witte wolk stijgt op. De kruiser maakt slagzij. En dan breekt de hel los. Granaten slaan in. Vliegtuigen strooien bommen. Dan wordt een der tanks plotseling lek. Pompen. Jawel, maar het uitgepompte vuile water maakt olievlekken op de zee en wijst de vervolgers het spoor van de U-73. Men legt mijnen in het zogwater van de vluchtende duikboot. Men slaagt er in te ontkomen.

De volgende dag worden Niemöller en zijn kameraden bijna geramd door een destroyer. Wraak is zoet en een uur later boren zij een Italiaanse schoener in de grond. Wanneer de U-73 weer behouden te Pola aankomt, verneemt men eindelijk wat de vaart heeft opgeleverd: de Engelse kruiser in de Golf van Orfano, de „Clacton", is inderdaad gezonken. Twee transportschepen en een oud oorlogsschip zijn door de mijnen van de U-73 naar de kelder gejaagd.

Niemöller vertelt rustig verder en zijn boek lijkt meer op een scheepsjournaal van een geharden kaper dan op een levensgeschiedenis van een geestelijke. De 22ste October 1916 vaart de U-73, welke voor de zoveelste keer is opgelapt, weer uit. Een Griekse bark wordt de kelder ingezonden. Een paar grote lazaretschepen laat men met rust, echter helemaal niet uit overtuiging, doch omdat het niet anders kan. Op een paar grote stoomboten schiet men mis en dan moet men, morrend over zoveel pech, weer naar huis. Doch men wordt met gejubel ontvangen. De trots der Engelse marine immers, de „Brittannic", een lazaretschip van 50.000 tonnen, is door een mijn van de U-73 in de lucht geblazen. Niemöller vertelt dit in de geestdriftigste passage van zijn boek, natuurlijk zonder een woord over de slachtoffers, welke deze ramp ongetwijfeld geëist heeft! De „drijvende doodkist" begroet op deze reis 90.000 ton onder de golven.

Aan nog iets anders dan aan oorlogvoeren denkt Niemöller tijdens zijn volgende strooptocht, die tevens zijn laatste zal zijn op de U-73. De onderzeeër kruist voor de kust van Noord-Afrika, na mijnen gelegd te hebben voor Port-Said. Het is Eerste Kerstdag en Niemöller is slecht geluimd, omdat hij op zee zit. Er wordt dan een schip gemeld. De U-73 gaat er onder water op af, doch het schip blijkt de neutrale „Rembrandt" uit Amsterdam te zijn. „Bij het zien van die rustige, van alle gemakken voorziene boot, werden er bittere gevoelens van afgunst in ons wakker. Echter slechts voor een ogenblik. Wie toch weet of dit schip niet reeds morgen op een mijn loopt en of de passagiers, die nu zo kalm aan dek rondwandelen, niet reeds morgen slachtoffer van de oorlog zal zijn?"

En Niemöller, die pessimistisch is en voor het eerst aan de overwinning twijfelt, zegt na een korte beschouwing over de wreedheid van de oorlog: „Wij varen door en zullen door blijven varen tot de oorlog ten einde is of tot overmacht aan ons varen een einde maakt. Wie weet hoe spoedig dat gebeurt!"

In de eerste dagen van 1917 keert de U-73 te Pola terug als een wrak. Toch zal deze onderzeeër een jaar later nog op de Syrische kust en aan het Palestinafront opereren. In October 1918 zal hij ten slotte worden opgeblazen en in de Adriatische Zee verzinken, opdat hij de Italianen niet in handen valle.

Steriele melk.

We ontvingen van de Handelsvereniging HEUVRI. — huize Rustwijk Penweg 60 Curaçao, — enkele flessen steriele melk heerlijk van smaak. Volgens een begeleidend scrijven van Prof. Wolf uit Utrecht, moet dit nieuwe procodé van melkconservering voor de Tropen wel heel iets bijzonders zijn.

We lezen in zijn Medische Kroniek uit het Handelsblad van Zaterdag 30 Juni '34 het volgende:

In een vorige kroniek heb ik uiteengezet, dat een goede pasteurisatie de ziektekiemen uit de melk kan doden, zonder de melk een kooksmaak te verlenen en zonder dat ook de voedende bestanddelen, vooral ook de vitaminen, belangrijk worden beschadigd. Zulke gepasteuriseerde melk is wel iets langer houdbaar dan de rauwe melk, maar na 24 uur is ze ook, vooral in de zomer, niet meer goed te genieten en na 48 uur is ze ook bedorven. Ik zie natuurlijk af van bewaren in de vrieskast, dat slechts bij enkele personen, die in het bezit zijn van zulk een instrument, mogelijk is. Kon men maar de melk geheel steriel maken zonder de goede eigenschappen van de melk te veranderen! In het laboratorium en ook wel in de techniek kan men melk door verhitting steriliseren, maar de melk is dan bruin geworden en voor onze smaak ongenietbaar. Dergelijke melk kennen allen, die een lange zeereis hebben gemaakt en in hun thee of koffie zulke bruine melk of room te drinken kregen.

Bacteriesporen, vooral van de soorten die in de rauwe melk plegen voor te komen, zijn bijzonder resistent: men moet de melk wel op 120 gr. C. verhitten om de sporen te doden.

Nieuwe methode van sterilisatie.

Men kan nu wel begrijpen, dat toen ik het vorige jaar een brief kreeg van een uitvinder met een verhaal over een nieuwe methode om melk te steriliseren, ik deze heer terugschreef, dat de mogelijkheid van zijn uitvinding me niet waarschijnlijk voorkwam, maar dat hij me de steriele melk maar eens moest laten zien of me van de principes van zijn uitvinding op de hoogte moest stellen. Ik hoorde sinds die tijd niets meer, totdat enige weken geleden, naar aanleiding van een kroniek over pasteurisatie en voedingswaarde van melk, ik een brief kreeg van een melkfabriek in Woudenberg, of ik geen belangstelling had voor hun product: „steriele melk" en dat ze de vrijheid namen mij enkele flessen melk en room ter kennismaking toe te zenden.

Inderdaad kwamen na enkele dagen de flessen melk op het laboratorium, waar wij ze aan allerlei proeven onderwierpen. In de eerste plaats dan bleek de melk werkelijk steriel: geen enkele bacterie kon uit de flessen gekweekt worden, zelfs niet na verloop van een week bij tropentemperatuur (28 gr. C.). En daarbij was het wonderlijke, dat de melk wit zag en niet bruin en dat ze voortreffelijk smaakte, geen kooksmaak hoegenaamd had en niets onderdeed voor gepasteuriseerde melk. Ja, zelfs bleek het vitamine C, het scheurbuikvitamine, dat zoals men weet spoedig teloor gaat bij aanraking met de lucht en bij hoge temperatuur, nog gedeeltelijk behouden; in een monster was evenveel aanwezig als in gewone marktmelk in Utrecht.

Zoiets onbegrijpelijks maakte ons nieuwsgierig en enige dagen later hebben we de inrichting in de Woudenbergse Coöperatieve Zuivelfabriek bezichtigd. Men heeft ons weliswaar niet alles verteld, maar wij hebben toch kunnen constateren, dat het hier een methode betrof, die in de practijk is toe te passen, en zelfs al in Woudenberg op enige duizenden liters melk wordt toegepast. Men leverde deze melk al in enkele steden van ons land en op enkele schepen in de grote vaart; een duizend flessen hadden de reis naar Zuid-Amerika en terug reeds met goed gevolg zonder bederf afgelegd! Men vertelde mij verder, dat het procedé tamelijk regelmatig zonder moeilijkheden verliep; dit zal natuurlijk nog wel nader moeten geverifieerd worden.

Een Nationaal Belang.

Bijzonder belangwekkend is nog, dat het procedé niet kostbaar is, ongeveer dezelfde kosten vraagt als goede pasteurisatie, zodat eigenlijk niets de invoer ervan in het groot in de weg staat. Op de vinding is Nederlands patent aangevraagd door een consortium te Rotterdam; de fabriek in Woudenberg heeft het uitsluitend exploitatierecht voor Nederland voor zich bedongen, omdat in de fabriek de laatste proeven zijn genomen en de methode daar na veel moeite tot een bedrijfszekere is geworden. Dit laatste nu betreur ik zeer: het belang van de uitvinding is voor onze volksvoeding uiterst groot, omdat het de mogelijkheid biedt, uitstekende melk voor een veel lagere prijs te verstrekken dan nu het geval is.

Zoals men weet is het melkgebruik hier te lande nog veel geringer dan het kon zijn, omdat de distributiekosten zo hoog zijn, en deze moeten wel hoog blijven, zolang de melk iedere dag moet worden rondgebracht en ook het aantal slijters in onze grote steden veel hoger is dan nodig. Met één slag wordt dit anders als men zonder enig bezwaar voor één of twee weken, ja, voor een maand melk kan inslaan. Het is met deze melk mogelijk, voor den kruidenier om melk in voorraad te hebben en deze samen met zijn overige waren te distribueren. Een verder voordeel van deze steriele melk is het feit, dat ze veel langer goed blijft, ook al is de fles geopend geweest, dan gepasteuriseerde melk. Dit komt, omdat het veel langer duurt eer het aantal bacteriën, dat door luchtinfectie in de geopende fles is gekomen, zó groot is, dat de melk gaat veranderen. Welk een gezichtspunten, ook voor de voeding aan boord van schepen, in de tropen, ook op afgelegen streken, voor allerlei expedities! Daarom schreef ik boven al, dat ik het zeer zou betreuren, indien de betrekkelijk kleine fabriek te Woudenberg alleen in ons land dergelijke melk zou gaan maken: ik zou wel willen voorstellen, dat onze regering zich met deze kwestie bemoeide en dat zij ervoor zorgde, dat een zo bijzonder gewichtige vinding, die voor onze grasboeren van zulk een uiterst groot belang is, ook grootscheeps werd geexploiteerd, zonder dat daarbij de zaak aan al te kleine belangen werd opgeofferd. Ik meen hiermede niets kwaads tegen de Woudenbergse melkinrichting, evenmin iets tegen den uitvinder en het consortium, die zeker alle drie hun beloning moeten ontvangen, maar wil alleen opwekken, om de zaak zo groot mogelijk te zien, gezien ook onze moeilijke tijd en de zeer benauwde toestand van onze veeboeren. Tenslotte wil ik niet nalaten mijn grote bewondering uit te spreken voor de doorzettingskracht en de ingeniositeit van den uitvinder, die voorlopig nog liever niet genoemd wil worden, maar wiens naam wel spoedig bekend zal worden.

Was getekend, prof. L. K. Wolf.

Utrecht.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud is wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Geachte Redactie.

Naar aanleiding van het artikel „Inlandse of Vreemde krachten", voorkomende in de Amigoe van 23 Febr. j.l. verzoek ik U beleefd opname in Uw blad van het navolgende:

Blijkbaar heeft de Curaçaose Volkskrant een onderzoek ingesteld, aangaande de toestanden bij de werklieden der C.P.I.M. en is dit blad tot de conclusie gekomen, dat deze nog wel het een en ander te wensen over laten. Als zeevarende kan ik hierover niet oordelen, doch waar bij dit onderzoek de grootste objectiviteit in acht genomen is, had m.i. het onderzoek zich ook over de C.S.M. moeten uitstrekken. De C.S.M. staat onder dezelfde Directie en had men hier zeker een beter geluid kunnen doen horen. Vroeger was de vloot bemand met bijna uitsluitend inheemse krachten. Herhaaldelijk kwam het toen voor, dat wanneer de schepen moesten varen, de bemanning voor een groot deel achterbleef, hetgeen in een continue bedrijf een onhoudbare toestand was.

Vandaar dat toen de Chinezen en de Surinamers op de vloot verschenen. Bij de Surinamers deed zich het verschijnsel voor, dat bij velen het spraakvermogen uitstekend ontwikkeld was, doch wat de werkzaamheden aanging zij beter f1 per uur mee hadden kunnen brengen.

Toen de werkgelegenheid op Curaçao minder werd, nam het euvel van het achter blijven der Inlandse bemanning ook sterk af en varen er weer velen op de schepen. Een onderzoek onder deze mensen zal toch moeten opleveren, dat velen de Maatschappij dankbaar kunnen zijn. Indien slechts werd nagegaan hoevelen vrije geneeskundige behandeling hebben genoten ook voor z.g. ziekten door eigen schuld, met behoud van volle gage, waardoor veel leed verzacht en voorkomen werd.

Van de Curaçaose werknemers op de schepen zullen toch het merendeel moeten erkennen, dat voor hen dan toch de toestand nog niet zo somber is als volgens het artikel: „Ons onderzoek" in de Cur. Volkskrant voor de mensen aan de wal. U dankend voor de plaatsruimte verblijf ik

Hoogachtend,

Stuurman.

Satyre en humor.

In twintig jaar kan heel wat gebeuren, getuige het volgende lijstje van betrekkingen en ambten, die op visitekaartjes vermeld stonden in 1914 en die een opvallende verandering hadden ondergaan in 1934. In het jaar, waarin de wereldoorlog uitbrak kregen de medewerkers van het socialistische dagblad „Robotnik" te Krakau in Oostenrijk hun kopij terug als ongeschikt met het kaartje van Joseph Pilsoedski, hoofdredacteur. Thans heeft dezelfde man op zijn kaartjes staan, dat hij maarschalk van Polen en minister van oorlog is. De herder Ahmed Zogou had vermoedelijk geen visitekaartjes in 1914; thans stuurt hij, als koning van Albanië, ridderorden in plaats van visitekaartjes. In 1914 stuurde B. S. Gandhi, doctor juris, zijn cliëntele nieuwsjaarskaartjes met de vermelding, dat hij specialist was in het regelen van handelsbetrekkingen met Europa en in echtscheidingszaken. Thans staat er op zijn kaartjes, als hij er nog gebruikt: „Mahatma Gandhi, profeet", Benito Musolini, in 1914 hoofdredacteur van het socialdemocratisch dagblad „Avanti" vermelde de niet zonder trots, dat hij „lid van het executieve comité der Tweede Internationale" was, tegenwoordig is hij eerste minister, met de portefeuille van buitenlandse zaken, oorlog, marine en luchtvaart, terwijl hij zich kortweg „Il Duce" noemt. De luitenant kolonel Mustapha Kemal Pacha, dienend in het leger van Z. M. den Sultan van Turkije, regeert thans te Angora als president der Turkse republiek en noemt zich Mustapha Kemal Ataturk, d.w.z. de vader aller Turken. Italo Balbo, in 1914 student in de letteren, is thans maarschalk van de Italiaanse luchtmacht en gouverneur-generaal van Tripolis. Admiraal Roussine, oudchef van de Generale Staf der Keizerlijke Russische marine en minister van Marine te Sint Petersburg zetelt tegenwoordig als rentenier in de rue Mademoiselle te Parijs. En Adolf Hitler, die zich in 1914 minzaam aanbeval als huis- en rijtuigschilder, deelt thans de lakens uit als Rijkskanselier van het Derde Rijk met de bijzondere titel van „Reichsführer".

Waaruit men zou mogen besluiten: 1o. dat niemand zeker is van zijn toekomst en 2o. dat het oude gezegde: „alles kan, behalve omhoog vallen" niet op objektieve waarneming berust.

Diplomatieke waarschuwing.

Bij den groten Fransen Staatsman kardinaal de Richelieu zat eens een dame uit de hoogste aristocratie ten dis, die nogal opvallend laag gekleed was.

Bij het dessert werd fruit rondgediend en de dame in quaestie wilde een appel nemen.

„Ik zou u niet aanraden een appel te eten, mevrouw," zei de kardinaal.

„Waarom niet?" vroeg de dame.

„Omdat in de H. Schrift staat, dat Eva, toen zij van de appel gegeten had, merkte, dat zij naakt was."

Gewetensvraag

„Mag een hond, die een worst gestolen heeft, nog politiehond worden?"

Geduld brengt rozen.

„Nou meisje, nou laat je verloofde je al een uur wachten, ik zou daar zeker geen genoegen mee nemen."

„U kan misschien gelijk hebben, Tante, maar ik wacht toch liever een uur op hem, dan zoals u een leven lang op een man moet wachten."

Eerlijk.

Vader tot z'n zoon, die examen moet maken:

„Jongen, ben je goed voorbereid?"

„Ja, op het ergste, vader!"

Sub rosa.

„Neem een bouquet mee voor uw vrouw, mijnheer, laat bloemen uw tolk zijn."

„Nou, geef me dan maar één bloem."

„Eén bloem, dat is toch zeker 'n beetje weinig."

„Neen, kerel, één is genoeg, de andere komen toch nooit aan het woord."

Niet voor troost vatbaar.

„Je moet nooit wanhopen. Ergens achter de wolken schijnt toch altijd de zon."

„Ja, je hebt mooi praten, ergens onder de zee is zeker ook vaste grond, maar wat heb je daaraan als je overboord valt."

Strijd.

Twee heren, een magere en een dikke, kregen quaestie.

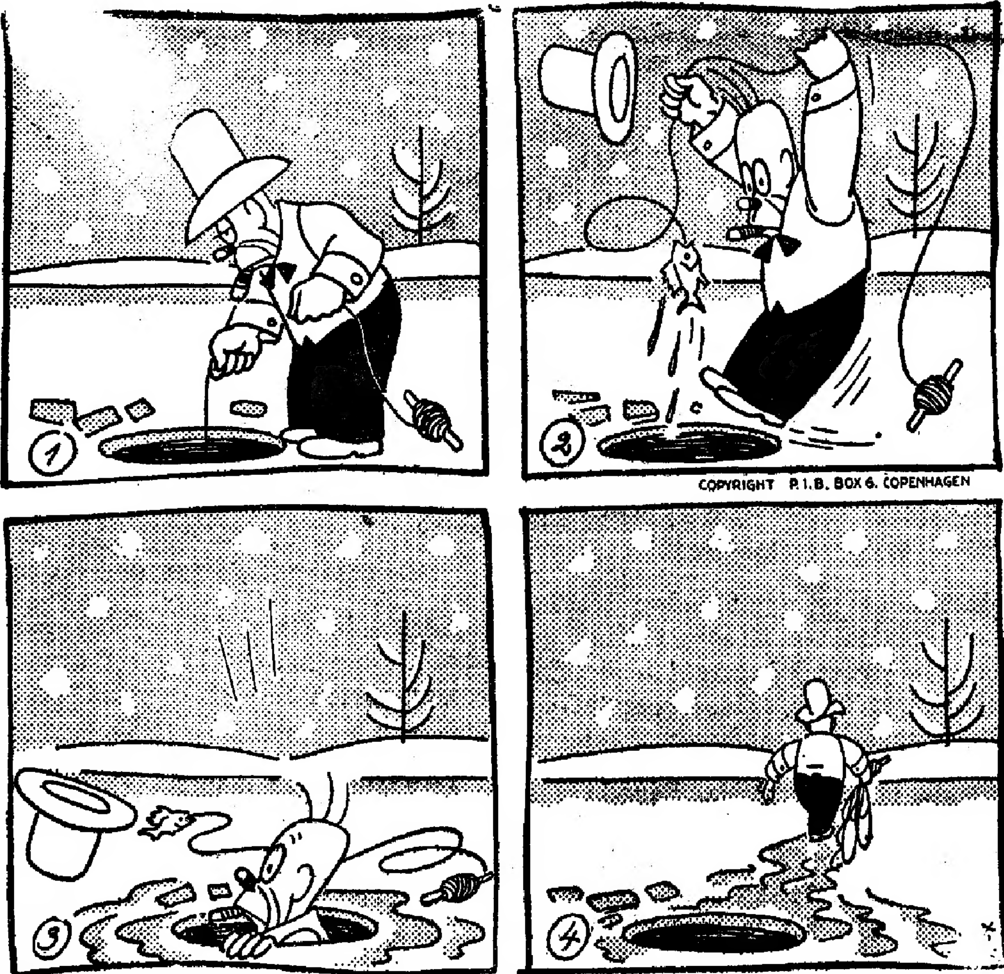
„Naar je uiterlijk te oordelen," zei de dikke „zou men bijna menen, dat er hongersnood in ons land heerste."

„Ja, en als men dan naar jou kijkt," antwoordde de magere, dan zal ieder overtuigd zijn, dat jij de oorzaak hiervan zijt."

Geen hatelijkheden.

„Ik hoor, dat je dochter met een eenvoudigen boekhouder verloofd is."

„Pardon mevrouw, mijn dochter verlooft zich niet zomaar met een eenvoudigen boekhouder! Mijn dochter is verloofd met een dubbel Amerikaansen boekhouder."

En Adamson kréég de vis!